

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

3649 *Llei 5/2014, de 4 d'abril, de seguretat privada.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

La seguretat no és només un valor jurídic, normatiu o polític; és igualment un valor social. És un dels pilars primordials de la societat, és a la base de la llibertat i la igualtat i contribueix al desenvolupament ple dels individus.

Els estats, quan estableixen el model legal de seguretat privada, el perfilen com la manera en què els agents privats contribueixen a la minoració de possibles riscos associats a la seva activitat industrial o mercantil, obtenen seguretat addicional més enllà de la que proveeix la seguretat pública o satisfan les seves necessitats d'informació professional amb la investigació d'assumptes del seu interès legítim. En aquesta òptica, l'existència de la seguretat privada es configura com una mesura d'anticipació i prevenció enfront de possibles riscos, perills o delictes. La consideració de la seguretat privada com una activitat amb entitat pròpia, però a la vegada com a part integrant de la seguretat pública, és avui un fet innegable.

No només a Espanya sinó fonamentalment en el nostre entorn europeu, la seguretat privada s'ha convertit en un veritable actor de les polítiques globals i nacionals de seguretat.

En els últims anys s'han produït avenços notables en la consideració ciutadana i en el replantejament del paper del sector privat de la seguretat, i s'ha reconegut la importància, eficàcia i eficiència de les aliances publicoprivades com a mitjà per fer front als problemes urgents i variats de seguretat que es produeixen en la societat i resoldre'ls. Cada vegada més, la seguretat privada es considera una part indispensable del conjunt de mesures destinades a la protecció de la societat i a la defensa dels drets i interessos legítims dels ciutadans.

La seguretat, entesa com a pilar bàsic de la convivència exercida en règim de monopoli pel poder públic de l'Estat, tant en el seu vessant preventiu com investigador, troba en la realització d'activitats de seguretat per altres instàncies socials o agents privats una oportunitat per veure's reforçada, i una manera d'articular el reconeixement de la facultat que tenen els ciutadans de crear o utilitzar els serveis privats de seguretat amb les raons profundes sobre les quals s'estableix el servei públic de la seguretat.

La projecció de l'Administració de l'Estat sobre la prestació de serveis de seguretat per entitats privades i sobre el seu personal es basa en el fet que els serveis que presten formen part del nucli essencial de la competència exclusiva en matèria de seguretat pública atribuïda a l'Estat per l'article 149.1.29a de la Constitució, i en la missió que, segons l'article 104 del mateix text fonamental, incumbeix a les forces i cossos de seguretat, sota la dependència del Govern, protegir el lliure exercici dels drets i les llibertats i garantir la seguretat ciutadana.

A partir d'aquí, s'estableix un conjunt de controls i intervencions administratives que condicionen l'exercici de les activitats de seguretat pels particulars. Això significa que les

forces i cossos de seguretat han d'estar permanentment presents en l'acompliment de les activitats privades de seguretat, han de conèixer la informació transcendent per a la seguretat pública que s'hi genera i han d'actuar amb protagonisme indiscutible, sempre que aquestes activitats detectin l'esdeveniment de fets delictius o que puguin afectar la seguretat ciutadana.

La defensa de la seguretat i el dret legítim a usar-la no poden ser motiu d'agressió o desconeixement de drets o invasió de les esferes jurídiques i patrimonials d'altres persones. I aquesta és una de les raons que justifiquen la intervenció intensa en l'organització i l'acompliment de les activitats de les entitats privades de seguretat i del seu personal, per part de la forces i cossos de seguretat, que tenen la missió constitucional de protegir els drets fonamentals de tots els ciutadans i garantir-ne la seguretat.

Des d'una altra perspectiva, però igualment integrada en l'objecte de regulació d'aquesta Llei, és necessari fer el pas de reconèixer l'especificitat dels serveis d'investigació privada el paper que han assolit en la nostra societat en els últims anys. Atès que són diferents de la resta de serveis de seguretat privada, la seva acollida en aquesta norma, dins del conjunt d'activitats de seguretat privada, reflecteix la configuració d'aquells com un element més que contribueix a garantir la seguretat dels ciutadans, entesa en un sentit ampli.

II

La Llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada, que ara es deroga, ordenava un sector fins aleshores regulat per una normativa dispersa, de rang inferior i d'orientació preconstitucional en alguns casos, que preveia una realitat encara incipient, i a la qual aquest marc legal va permetre desplegar-se de manera harmònica fins a assolir la importància i transcendència que té ara, i va saber concitar l'acceptació generalitzada de la societat espanyola.

Certament, la Llei 23/1992, de 30 de juliol, així com la seva normativa de desplegament, ha suposat un gran avenç per a l'evolució de la seguretat privada a Espanya, i fins i tot ha constituït un model per a processos normatius anàlegs en altres estats de la Unió Europea. Tanmateix, és imprescindible elaborar una nova normativa legal que doni solució als problemes detectats i permeti seguir evolucionant a un sector de la indústria de serveis espanyola que ha contribuït tant a la seguretat.

En efecte, la regulació de l'any 1992 és avui clarament insuficient, la qual cosa es percep en les seves profundes llacunes i carències, pal·liades parcialment en el Reglament de desplegament posterior, aprovat pel Reial decret 2364/1994, de 9 de desembre, i fins i tot per normes de rang inferior o simples resolucions. Han estat en moltes ocasions aquest tipus de normes les que han permès que la Llei 23/1992, de 30 de juliol, hagi pogut mantenir la seva vigència fins al moment actual.

A més, la pertinença del nostre país a la Unió Europea ha obligat que la norma fonamental que regula a Espanya la seguretat privada, la Llei 23/1992, de 30 de juny, hagi hagut de ser modificada pels reials decrets llei 2/1999, de 29 de gener, i 8/2007, de 14 de setembre, així com per la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, amb la finalitat d'adaptar-se cada cop a un entorn més obert i globalitzat, fenomen que la Llei esmentada, lògicament, va considerar de manera molt col·lateral.

Uns altres dos factors determinants de la necessitat de substituir la Llei capçalera vigent d'aquest sector de l'ordenament jurídic són els importantíssims canvis tecnològics, que condicionen la prestació de serveis de seguretat, i la tendència a la integració de les diferents seguretats en un concepte de seguretat integral, qüestió a tenir en compte tant en l'àmbit de les activitats com en el de les funcions i els serveis que presta el personal de seguretat privada, aspectes que la Llei 23/1992, de 30 de juliol, no podia preveure.

Passats vint anys des de la seva promulgació, davant un sector madur i completament professionalitzat, amb presència a tots els llocs i nivells de la vida del país i dels seus ciutadans, i davant una realitat completament diferent de la de l'any 1992, és necessari

aprovar una nova norma que permeti solucionar els problemes de funcionament detectats al llarg d'aquestes dues dècades passades.

Aquest fenomen d'insuficiència de regulació es dona encara més, si és possible, amb les activitats d'investigació privada i els detectius privats, la inserció tangencial dels quals a la Llei 23/1992, de 30 de juliol, va abundar en el problema exposat. En efecte són molt escasses les prevencions sobre aquestes activitats i personal no només en seu legal, sinó també reglamentària, per la qual cosa aquesta Llei afronta de manera decidida i completa, en el que li correspon, la definició del seu contingut, perfils, limitacions i característiques dels qui, convenientment formats i habilitats, la despleguen. D'aquesta manera la regulació de les activitats i el personal d'investigació privada passa a constituir un dels elements fonamentals de la nova Llei, i abandona la presència col·lateral que té a la normativa vigent.

III

Al contrari de la regulació anterior, la nova Llei representa un tractament total i sistemàtic de la seguretat privada en el seu conjunt, que pretén abraçar tota la realitat del sector existent a Espanya, alhora que el prepara per al futur.

En conseqüència, és necessari transitar des de la concepció de control i sanció, que inspira el preàmbul i l'articulat de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, i que va tenir la seva raó de ser en aquell moment, fins a una norma que permeti aprofitar les enormes potencialitats que presenta la seguretat privada des de la perspectiva de l'interès públic.

És per això que la nova regulació preveu, entre altres objectius, la millora de l'eficàcia en la prestació dels serveis de seguretat privada pel que fa a organització i planificació, formació i motivació del personal de seguretat; l'eliminació de les situacions que donen lloc a l'intrusisme tant de les empreses com del personal; la dotació al personal de seguretat privada del suport jurídic necessari per a l'exercici de les seves funcions legals, i els elements de col·laboració entre la seguretat privada i la seguretat pública.

La Llei passa de posar l'accent en el principi de la subordinació a desenvolupar de manera més eficaç el principi de complementarietat a través d'altres que el desenvolupen, com els de cooperació o de coresponsabilitat, mitjançant una tècnica legislativa més flexible que permet una adaptació permanent als canvis que experimenti la societat sense que sigui necessària una reforma de rang legal per a això.

En la relació especial que manté la seguretat privada amb les forces i cossos de seguretat, autèntics garants del sistema de llibertats i drets que constitucionalment protegeixen, es fa necessari avançar en fórmules jurídiques que reconeixin el paper auxiliar i especialment col·laborador dut a terme per la seguretat privada, de manera que, a més d'integrar funcionalment les seves capacitats en el sistema públic de seguretat, els faci participants de la informació que sigui necessària per complir millor els seus deures.

S'aborda, així, una reforma en profunditat de la regulació legal fins ara vigent que pivota sobre dos eixos. En primer lloc, sobre la base irrenunciable de la preeminència de la seguretat pública sobre la seguretat privada, es fa una adequació de la normativa que en permeti l'adaptació i doni resposta a la necessitat real de seguretat en cada moment, de manera que s'aprofitin totes les seves potencialitats. En segon lloc, els poders d'intervenció i control públic sobre la seguretat privada es focalitzen en els aspectes veritablement essencials per a la seguretat pública, i desregulen els aspectes accessoris que no tenen una relació directa amb el servei de seguretat, alhora que se'n modernitza la gestió i se'n potencia la col·laboració amb la seguretat pública.

En resum, es pot dir que el conjunt dels canvis proposats a la nova Llei, a més de millorar i resoldre problemes tècnics, de gestió i operatius, aprofundeix decididament en l'actual model espanyol de seguretat privada (complementària, subordinada, col·laboradora i controlada per la seguretat pública), i aposta pel seu paper preventiu en benefici de la seguretat general, i ho fa aprofitant i integrant funcionalment tot el seu potencial informatiu, de recursos humans i de mitjans materials, al servei de la protecció i seguretat del conjunt de la ciutadania, de manera compatible amb l'interès legítim que persegueixen les entitats privades de seguretat.

Aquest mateix enfocament inspira els preceptes que es dediquen a la investigació privada. En aquest punt, el legislador, com en la resta d'activitats que preveu la Llei, ha de fer compatible aquest enfocament positiu amb una sèrie de prevencions indispensables per garantir els drets dels ciutadans, especialment els de l'article 18 de la Constitució.

IV

Un dels aspectes on més s'ha posat de manifest el canvi que hi ha hagut des de l'aprovació de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, és en la participació de les comunitats autònomes en la matèria. El que aleshores era una cosa residual s'ha transformat en un fenomen de més calat, atès que a les comunitats autònomes amb competència estatutàriament assumida per a la protecció de persones i béns i el manteniment de l'ordre públic, es van unint altres comunitats autònomes els nous estatuts d'autonomia de les quals reconeixen la seva competència sobre la seguretat privada, encara que en tots dos casos amb subjecció al que l'Estat reguli d'acord amb l'article 149.1.29a de la Constitució.

Així, la nova Llei vol reconèixer aquest canvi de situació i preveure el fenomen d'una manera global, no tangencial, com fins al moment, i reflectir els diferents nivells competencials en funció de les previsions estatutàries.

Per tal que l'actuació de les diferents administracions públiques sigui coherent amb el manteniment de l'harmonia del sistema, és fonamental incidir en els principis de coordinació i cooperació interadministrativa.

Per tal d'evitar interferències i duplicitats, es preveuen mecanismes de coordinació institucional, es clarifica el repartiment de competències estatals i autonòmiques, es referma la competència exclusiva de l'Estat en matèria normativa i se situen en l'òrbita executiva les competències de les comunitats autònomes.

V

Es passa d'un tractament normatiu parcial a una llei generalista, reguladora de la totalitat de matèries que configuren el sector de la seguretat privada, dotada de sistematicitat normativa al llarg dels set títols, amb un desglossament de matèries que abracen des del més general fins al més específic.

Així, en el títol preliminar s'ha aprofitat per donar definició legal a conceptes o termes que fins ara seguien sent jurídicament imprecisos o indeterminats, com ara el mateix de seguretat privada, o els d'activitats de seguretat, serveis de seguretat, funcions de seguretat, mesures de seguretat, despatxos de detectius privats o altres de significada importància, la qual cosa sens dubte ha de tenir una directa repercussió favorable en la millora de la seguretat jurídica.

En aquesta línia, per primera vegada es fixa l'àmbit material i la finalitat a la qual serveix la mateixa seguretat privada, que només pot ser la de contribuir, amb la seva acció professional, a completar la seguretat pública de la qual forma part.

Altres novetats importants que la nova Llei incorpora en el seu títol preliminar són les referides a l'actualització de l'àmbit de les activitats de seguretat privada; es regulen les anomenades activitats compatibles, consistents en totes les matèries que envolten o tenen incidència directa amb el món de la seguretat, i, d'altra banda, es completen i perfilen millor les activitats de seguretat privada, com és el cas de la investigació privada, que s'inclou amb normalitat en el catàleg d'activitats de seguretat.

A més, es reconeix als operadors de seguretat la condició de personal acreditat com a resposta al gran avenç tecnològic i la transformació profunda que ha experimentat l'activitat de verificació d'alarmes.

La seguretat de la informació i les comunicacions apareix per primera vegada configurada no com a activitat específica de seguretat privada, sinó com a activitat compatible que la poden acomplir tant empreses de seguretat com les que no ho siguin, i que, per la seva incidència directa en la seguretat de les entitats públiques i privades, ha de portar implícit el sotmetiment a certes obligacions per part de proveïdors i usuaris.

Igualment, en la línia de reduir restriccions a la lliure competència, es liberalitza l'activitat de planificació, consultoria i assessorament en matèria de seguretat privada, que passa a considerar-se una activitat compatible no reservada a les empreses de seguretat privada, ja que la seva afecció a aquesta última, i mediatament a la seguretat pública, no és directa.

També s'ha aprofitat per dur a terme una matisació necessària del principi general d'exclusió de la seguretat privada dels espais públics, la formulació actual del qual, excessivament rígida, ha dificultat o impedit l'autorització necessària de serveis en benefici del ciutadà, que avui està obsoleta.

En el títol I es plasma una de les idees claus que han inspirat la redacció de la Llei, com és la coordinació i la col·laboració entre els serveis de seguretat privada i les forces i cossos de seguretat, amb l'objectiu únic de millorar la seguretat pública, mitjançant l'intercanvi d'informació sempre amb totes les garanties legals, i l'aposta decidida per uns òrgans de trobada que han de ser molt més proactius que fins al moment.

En el títol II es dóna rang legal a alguns preceptes dedicats a la regulació d'empreses de seguretat i despatxos de detectius, o als registres de tots dos, que s'unifiquen en el nou Registre nacional de seguretat privada.

A més, es regula un sistema flexible que ha de permetre, quan sigui necessari per raó de les instal·lacions vigilades, augmentar els requisits de les empreses, o reduir-los per raó de l'activitat acomplerta.

En línia amb l'afavoriment de l'activitat econòmica, la Llei substitueix el sistema més costós de l'autorització administrativa pel de la declaració responsable per als centres de formació de personal de seguretat privada, els despatxos de detectius privats i les empreses d'instal·lació i manteniment.

En el títol III es regulen qüestions anteriorment deixades al Reglament, on no tenien una ubicació correcta, com ara les relatives a les funcions de gran part del personal de seguretat, ja que la Llei 23/1992, de 30 de juliol, només s'ocupava de les funcions dels vigilants de seguretat i dels detectius privats.

La Llei modifica el nom dels guardes particulars del camp, per configurar-los, més adequadament, com a guardes rurals.

D'altra banda, es resol el problema del requisit de la nacionalitat espanyola o d'un Estat de la Unió Europea o d'un Estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu per poder accedir a les professions de seguretat, que ara s'amplia als nacionals de tercers estats que tinguin subscrit amb Espanya un conveni internacional en el qual es prevegi aquesta possibilitat als nacionals de tots dos estats.

Una altra de les novetats que s'incorpora en matèria de personal, llargament demandada pel sector, és la protecció jurídica anàloga a la dels agents de l'autoritat del personal de seguretat privada enfront de les agressions o desobediències de què poden ser objecte quan duguin a terme, degudament identificats, les activitats de seguretat privada en cooperació i sota el comandament de les forces i cossos de seguretat.

A més d'eliminar el període inadequat i distorsionador d'inactivitat, que tantes dificultats i problemes ha suposat per a la reincorporació normal al sector del personal de seguretat privada, en la formació del personal, juntament amb el sistema actual d'accés a la professió exclusivament a través del Ministeri de l'Interior, es dóna cabuda a altres possibilitats d'accés mitjançant el sistema que determini el Govern, a proposta del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports, atès que es preveu la possibilitat d'una formació professional reglada o de grau universitari per a l'accés a les diferents professions de seguretat privada, o dels corresponents certificats de professionalitat del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

En el títol IV es regulen per primera vegada en una norma de rang legal i de manera harmònica les mesures de seguretat, així com l'especificació de la forma de prestació dels principals serveis de seguretat (vigilància i protecció, protecció personal, dipòsits i transports de seguretat, i investigació privada), i es dota de concreció altres serveis importants per als quals la Llei 23/1992, de 30 de juliol, i el seu Reglament de desplegament només contenen referències aïllades (verificació i resposta davant alarmes,

instal·lació i manteniment de sistemes), o no contenen cap regulació, com succeeix amb la videovigilància en l'àmbit de la seguretat privada, en compliment del manament que conté la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, d'utilització de videocàmeres per les forces i els cossos de seguretat en llocs públics.

En aquest títol és especialment rellevant la regulació dels serveis de videovigilància i d'investigació privada, ja que es tracta de serveis que potencialment poden incidir de manera directa en l'esfera de la intimitat dels ciutadans. En el segon cas, des de l'ànim de compaginar els diversos interessos en joc, s'aborden qüestions tan delicades com la legitimitat de l'encàrrec, el contingut de l'informe d'investigació o el deure de reserva professional.

En el títol V es recullen, també per primera vegada en seu legal, les actuacions de control i inspecció sobre les entitats, el personal i les mesures de seguretat, així com l'obligació de col·laboració per part dels afectats. Especialment rellevant és la incorporació d'un precepte que regula les mesures provisionals que poden adoptar els funcionaris policials, quan en el marc d'una inspecció ho considerin absolutament necessari, que en tot cas queden subjectes a ratificació per l'autoritat competent. Igualment, es limita, per raó de la intimitat de les dades, l'accés al contingut dels informes d'investigació privada en les inspeccions policials a la mera constatació de la seva existència, llevat que hi hagi investigacions policials o judicials o procediments sancionadors.

En el títol VI es dona solució a algunes de les principals carències de l'anterior legislació referides al règim sancionador. Així, es preveuen amb la deguda separació les infraccions que poden cometre les entitats, el personal o els usuaris de seguretat privada, incloent-hi, juntament amb aquests últims, els centres de formació en la matèria.

Es dedica especial atenció a la regulació de totes les conductes infractores que tinguin per objecte evitar l'intrusisme ja sigui efectuat per empreses de seguretat, per personal no habilitat, per empreses de serveis que duen a terme activitats materialment de seguretat privada o pels mateixos usuaris.

Sobre això, és important destacar l'esforç que s'ha fet quant a la graduació de les infraccions i als criteris per determinar la imposició de les sancions corresponents, amb l'objectiu bàsic de garantir més individualització d'aquelles.

Per acabar, a la part final, el text preveu les disposicions necessàries per garantir una transició correcta des de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, a la nova legislació, sobretot fins que aquesta sigui objecte del desplegament reglamentari corresponent.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Llei té per objecte regular la realització i la prestació per persones privades, físiques o jurídiques, d'activitats i serveis de seguretat privada que, duts a terme per aquests, són contractats, voluntàriament o obligatòriament, per persones físiques o jurídiques, públiques o privades, per a la protecció de persones i béns. Igualment regula les investigacions privades que es portin a terme sobre aquelles o aquests. Totes aquestes activitats tenen la consideració de complementàries i subordinades respecte de la seguretat pública.

2. Així mateix, aquesta Llei, en benefici de la seguretat pública, estableix el marc per a la coordinació més eficient dels serveis de seguretat privada amb els de les forces i cossos de seguretat, dels quals són complementaris.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

1. Seguretat privada: el conjunt d'activitats, serveis, funcions i mesures de seguretat adoptades, de manera voluntària o obligatòria, per persones físiques o jurídiques, públiques o privades, duts a terme o prestats per empreses de seguretat, despatxos de detectius privats i personal de seguretat privada per fer front a actes deliberats o riscos accidentals, o per fer investigacions sobre persones i béns, amb la finalitat de garantir la seguretat de les persones, protegir-ne el patrimoni i vetllar per l'acompliment normal de les seves activitats.

2. Activitats de seguretat privada: els àmbits d'actuació material en què els prestadors de serveis de seguretat privada porten a terme la seva acció empresarial i professional.

3. Serveis de seguretat privada: les accions dutes a terme pels prestadors de serveis de seguretat privada per materialitzar les activitats de seguretat privada.

4. Funcions de seguretat privada: les facultats atribuïdes al personal de seguretat privada.

5. Mesures de seguretat privada: les disposicions adoptades per al compliment dels fins de prevenció o protecció pretesos.

6. Prestadors de serveis de seguretat privada: les empreses de seguretat privada, els despatxos de detectius i el personal habilitat per a l'exercici de funcions de seguretat privada.

7. Empresa de seguretat privada: les persones físiques o jurídiques, privades, autoritzades o sotmeses al règim de declaració responsable, per prestar serveis de seguretat privada.

8. Personal de seguretat privada: les persones físiques que, un cop han obtingut l'habilitació corresponent, porten a terme funcions de seguretat privada.

9. Personal acreditat: professors de centres de formació, enginyers i tècnics que compleixin les tasques que els assigna aquesta Llei i operadors de seguretat.

10. Usuari de seguretat privada: les persones físiques o jurídiques que, de manera voluntària o obligatòria, contracten serveis o adopten mesures de seguretat privada.

11. Despatxos de detectius privats: les oficines constituïdes per un o més detectius privats que prestin serveis d'investigació privada.

12. Centres de formació d'aspirants o de personal de seguretat privada: establiments sotmesos al règim de declaració responsable per impartir en els seus locals formació al personal de seguretat privada.

13. Element, producte o servei homologat: el que reuneix les especificacions tècniques o els criteris que recull una norma tècnica a aquest efecte.

14. Element, producte o servei acreditat, certificat o verificat: el que ho ha estat per una entitat independent, constituïda amb aquesta finalitat i reconeguda per qualsevol Estat membre de la Unió Europea.

Article 3. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les disposicions d'aquesta Llei són aplicables a les empreses de seguretat privada, al personal de seguretat privada, als despatxos de detectius, als serveis de seguretat privada, a les mesures de seguretat i als contractes subscrits en aquest àmbit.

2. Igualment, en la mesura que sigui pertinent en cada cas, s'han d'aplicar als establiments obligats a disposar de mesures de seguretat, als usuaris dels serveis de seguretat privada, als enginyers i tècnics de les empreses de seguretat, als operadors de seguretat, als professors de centres de formació, a les empreses prestadores de serveis de seguretat informàtica, a les centrals receptores d'alarmes d'ús propi i als centres de formació de personal de seguretat privada.

3. El règim sancionador i les mesures provisionals, així com l'exercici de les facultats d'inspecció, també són aplicables a les empreses i personal que prestin serveis o

exerceixin funcions de seguretat privada sense estar autoritzats o haver presentat una declaració responsable, o sense estar habilitats o acreditats per a l'exercici legal d'aquests.

Article 4. *Finalitats.*

La seguretat privada té com a finalitats:

- a) Satisfer les necessitats legítimes de seguretat o d'informació dels usuaris de seguretat privada, i vetllar per la indemnitat o privacitat de les persones o béns la seguretat o investigació dels quals se li encarregui enfront de possibles vulneracions de drets, amenaces deliberades i riscos accidentals o derivats de la naturalesa.
- b) Contribuir a garantir la seguretat pública, a prevenir infraccions i a aportar informació als procediments relacionats amb les seves actuacions i investigacions.
- c) Complementar el monopoli de la seguretat que correspon a l'Estat, i integrar funcionalment els seus mitjans i capacitats com un recurs extern de la seguretat pública.

Article 5. *Activitats de seguretat privada.*

1. Constitueixen activitats de seguretat privada les següents:

- a) La vigilància i protecció de béns, establiments, llocs i esdeveniments, tant públics com privats, així com de les persones que puguin ser-hi.
- b) L'acompanyament, la defensa i la protecció de persones físiques determinades, incloses les que tinguin la condició legal d'autoritat.
- c) El dipòsit, la custòdia, el recompte i la classificació de monedes i bitllets, títols valors, joies, metalls preciosos, antiguitats, obres d'art o altres objectes que, pel seu valor econòmic, històric o cultural, i expectatives que generin, puguin requerir vigilància i protecció especial.
- d) El dipòsit i la custòdia d'explosius, armes, cartutxeria metàl·lica, substàncies, matèries, mercaderies i qualssevol objectes que per la seva perillositat necessitin vigilància i protecció especial.
- e) El transport i la distribució dels objectes a què es refereixen els dos paràgrafs anteriors.
- f) La instal·lació i el manteniment d'aparells, equips, dispositius i sistemes de seguretat connectats a centrals receptores d'alarmes o a centres de control o de videovigilància.
- g) L'explotació de centrals per a la connexió, recepció, verificació i, si s'escau, resposta i transmissió dels senyals d'alarma, així com la monitorització de qualssevol senyals de dispositius auxiliars per a la seguretat de persones, de béns mobles o immobles o de compliment de mesures imposades, i la comunicació a les forces i cossos de seguretat competents en aquests casos.
- h) La investigació privada en relació amb persones, fets o delictes només perseguibles a instància de part.

2. Els serveis sobre les activitats relacionades en els paràgrafs a) a g) de l'apartat anterior únicament les poden prestar empreses de seguretat privada, sense perjudici de les competències de les forces i cossos de seguretat. Els despatxos de detectius poden prestar, amb caràcter exclusiu i exclouent, serveis sobre l'activitat a la qual es refereix el paràgraf h) de l'apartat anterior.

3. Les entitats públiques o privades poden constituir, prèvia autorització del Ministeri de l'Interior o de l'òrgan autonòmic competent, centrals receptores d'alarmes d'ús propi per a la connexió, recepció, verificació i, si s'escau, resposta i transmissió dels senyals d'alarma que rebin dels sistemes de seguretat instal·lats en béns immobles o mobles de la seva titularitat, sense que puguin donar, a través d'aquestes, cap tipus de servei de seguretat a tercers.

Article 6. *Activitats compatibles.*

1. Queden fora de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, sense perjudici de la normativa específica que pugui ser aplicable, especialment pel que fa a l'homologació de productes, les activitats següents:

a) La fabricació, la comercialització, la venda, el lliurament, la instal·lació o el manteniment d'elements o productes de seguretat i de serralleria de seguretat.

b) La fabricació, la comercialització, la venda o el lliurament d'equips tècnics de seguretat electrònica, així com la instal·lació o el manteniment dels equips esmentats sempre que no estiguin connectats a centrals d'alarma o centres de control o de videovigilància.

c) La connexió a centrals receptores d'alarmes de sistemes de prevenció o protecció contra incendis o d'alarmes de tipus tècnic o assistencial, o de sistemes o serveis de control o manteniment.

d) La planificació, la consultoria i l'assessorament en matèria d'activitats de seguretat privada, que consisteix en l'elaboració d'estudis i informes de seguretat, anàlisi de riscos i plans de seguretat referits a la protecció enfront de qualsevol tipus de riscos, així com en auditories sobre la prestació dels serveis de seguretat.

Aquestes activitats, les poden dur a terme les empreses de seguretat privada.

2. Queden també fora de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, a menys que impliquin l'assumpció o la realització de serveis o funcions de seguretat privada, i es regeixen per les normes sectorials que els siguin aplicables en cada cas, els serveis i les funcions següents:

a) Les d'informació o de control en els accessos a instal·lacions, inclosos la cura i custòdia de les claus, l'obertura i el tancament de portes, l'ajut en l'accés de persones o vehicles, el compliment de la normativa interna dels locals on prestin aquest servei, així com l'execució de tasques auxiliars o subordinades d'ajut o socors, totes aquestes dutes a terme a les portes o a l'interior d'immobles, locals públics, aparcaments, garatges, autopistes, incloent-hi les seves zones de peatges, àrees de servei, manteniment i descans, per porters, conserges i la resta de personal auxiliar anàleg.

b) Les tasques de recepció, comprovació de visitants i orientació d'aquests, així com les de comprovació d'entrades, documents o carnets, en qualsevol classe d'edificis o immobles, i de compliment de la normativa interna dels locals on prestin aquest servei.

c) El control de trànsit en zones reservades o de circulació restringida a l'interior d'instal·lacions en compliment de la normativa interna d'aquests.

d) Les de comprovació i control de l'estat i funcionament de calderes, béns i instal·lacions en general, en qualsevol classe d'immobles, per garantir-ne la conservació i el funcionament.

Aquests serveis i funcions, els poden prestar o efectuar empreses i personal de seguretat privada, sempre amb caràcter complementari o accessori de les funcions de seguretat privada que es duguin a terme i sense que en cap cas constitueixin l'objecte principal del servei que es presti.

3. El personal no habilitat que presti els serveis o les funcions que comprèn l'apartat anterior en cap cas pot exercir cap funció de les reservades al personal de seguretat privada, ni portar ni usar armes ni mitjans de defensa, ni utilitzar distintius, uniformes o mitjans que es puguin confondre amb els previstos per al personal esmentat.

4. Els prestadors de serveis de seguretat privada que vinguin, lliurin, instal·lin o mantinguin equips tècnics de seguretat, no connectats a centrals receptores d'alarmes o a centres de control o de videovigilància, queden fora de l'àmbit d'aplicació de la legislació de seguretat privada.

5. Les empreses de seguretat privada que es dediquin a la instal·lació o el manteniment d'aparells, dispositius i sistemes de seguretat que no incloguin la connexió a centrals receptores d'alarmes o a centres de control o de videovigilància només estan

sotmeses a la normativa de seguretat privada pel que fa a les activitats i els serveis de seguretat privada per als quals estiguin autoritzades.

6. A les empreses, siguin de seguretat privada o no, que es dediquin a les activitats de seguretat informàtica, entesa com el conjunt de mesures encaminades a protegir els sistemes d'informació a fi de garantir la confidencialitat, disponibilitat i integritat d'aquesta o del servei que presten aquells, per la seva incidència directa en la seguretat de les entitats públiques i privades, se'ls poden imposar reglamentàriament requisits específics per garantir la qualitat dels serveis que prestin.

Article 7. *Activitats excloses.*

1. No estan subjectes a aquesta Llei les actuacions d'autoprotecció, enteses com el conjunt de cauteles o diligències que es puguin adoptar o que executin per si mateixos i per a si mateixos de manera directa els interessats, estrictament dirigides a la protecció del seu entorn personal o patrimonial, i la pràctica o l'aplicació de les quals no comporti cap contraprestació ni suposi cap tipus de servei de seguretat privada prestat a tercers.

Quan els interessats tinguin el caràcter d'empreses o entitats de qualsevol tipus, en cap cas han d'utilitzar els seus empleats per a l'acompliment de les funcions que preveu aquesta Llei, reservades a les empreses i el personal de seguretat privada.

2. Queda fora de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei l'obtenció per un mateix d'informació o dades, així com la contractació de serveis de recepció, recopilació, anàlisi, comunicació o subministrament d'informació lliure que consti en fonts o registres d'accés públic.

Article 8. *Principis rectors.*

1. Els serveis i les funcions de seguretat privada s'han de prestar amb respecte a la Constitució, al que disposa aquesta Llei, especialment amb referència als principis d'actuació que estableix l'article 30, i a la resta de l'ordenament jurídic.

2. Els prestadors de serveis de seguretat privada han de col·laborar, en qualsevol moment i lloc, amb les forces i cossos de seguretat, amb subjecció al que aquestes puguin disposar en relació amb l'execució material de les seves activitats.

3. De conformitat amb el que disposa la legislació de forces i cossos de seguretat, les empreses de seguretat, els despatxos de detectius i el personal de seguretat privada tenen l'obligació especial d'auxiliar i col·laborar, en tot moment, amb aquelles en l'exercici de les seves funcions, de prestar-los la seva col·laboració i de seguir les seves instruccions, en relació amb els serveis que prestin que afectin la seguretat pública o l'àmbit de les seves competències.

4. Les empreses, els despatxos i el personal de seguretat privada:

a) No poden intervenir ni interferir, mentre estiguin exercint els serveis i les funcions que els són propis, en la celebració de reunions i manifestacions, ni en el desenvolupament de conflictes polítics o laborals.

b) No poden exercir cap tipus de control sobre opinions polítiques, sindicals o religioses, o sobre l'expressió d'aquestes opinions, ni procedir al tractament, automatitzat o no, de dades relacionades amb la ideologia, l'afiliació sindical, la religió o les creences.

c) Tenen prohibit comunicar a tercers, excepte a les autoritats judicials i policials per a l'exercici de les seves funcions respectives, qualsevol informació que coneguin en l'exercici dels seus serveis i funcions sobre els seus clients o persones relacionades amb aquests, així com sobre els béns i efectes de la seguretat o investigació dels quals estiguin encarregats.

5. El ministre de l'Interior o, si s'escau, el titular de l'òrgan autonòmic competent ha de prohibir la utilització en els serveis de seguretat privada de determinats mitjans materials o tècnics quan puguin causar danys o perjudicis a tercers o posar en perill la seguretat ciutadana.

6. Quan el personal de seguretat privada exerceixi les seves funcions en entitats públiques o privades en les quals es prestin serveis que siguin essencials o que l'autoritat pública competent declari essencials o en els quals el servei de seguretat s'hagi imposat obligatòriament, s'han d'atenir, en l'exercici del dret de vaga, al que disposi la legislació vigent pel que fa a aquestes entitats.

Article 9. *Contractació i comunicació de serveis.*

1. No es pot prestar cap tipus de servei de seguretat privada que no s'hagi contractat i, si s'escau, autoritzat prèviament.

2. D'acord amb el que es determini reglamentàriament, els contractes de prestació dels diferents serveis de seguretat privada, en tot cas, s'han de subscriure per escrit i se n'ha de comunicar la formalització al Ministeri de l'Interior o, si s'escau, a l'òrgan autonòmic competent amb antelació a la seva iniciació.

3. La comunicació de contractes de serveis d'investigació privada ha de contenir exclusivament les dades necessàries per identificar les parts contractants, excloses les de caràcter personal.

Article 10. *Prohibicions.*

1. Amb caràcter general i a més d'altres prohibicions que conté aquesta Llei, s'estableixen les següents:

a) La prestació o publicitat de serveis de seguretat privada per part de persones, físiques o jurídiques, que no tinguin l'autorització corresponent o que no hagin presentat una declaració responsable.

b) L'exercici de funcions de seguretat privada per part de persones físiques que no tinguin la corresponent habilitació o acreditació professional.

c) La prestació de serveis de seguretat privada sense complir els requisits o les condicions legals de la prestació d'aquests.

d) L'ús o la utilització, en serveis de seguretat privada, de mitjans o mesures de seguretat no homologades quan sigui preceptiu, o de mesures o mitjans personals, materials o tècnics de manera que atemptin contra el dret a l'honor, a la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o al secret de les comunicacions, o quan incompleixin les condicions o els requisits que estableixen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

2. Els despatxos de detectius i els detectius privats no poden subscriure contractes que tinguin per objecte la investigació de delictes perseguibles d'ofici ni, en general, investigar delictes d'aquesta naturalesa, i han de denunciar immediatament davant l'autoritat competent qualsevol fet d'aquesta naturalesa que arribi al seu coneixement, i posar a la seva disposició tota la informació i els instruments que puguin haver obtingut fins a aquest moment, relacionat amb els delictes esmentats.

3. Les empreses de seguretat no poden dur a terme els serveis d'investigació privada propis dels despatxos de detectius privats, i aquests no poden prestar els serveis propis de les empreses de seguretat privada.

Article 11. *Registre nacional de seguretat privada i registres autonòmics.*

1. Són objecte d'inscripció d'ofici en el Registre nacional de seguretat privada del Ministeri de l'Interior, una vegada concedides les autoritzacions pertinents o, si s'escau, presentades les declaracions responsables, o obtingudes les habilitacions o acreditacions preceptives, el personal de seguretat privada, les empreses de seguretat privada i els despatxos de detectius privats, així com les delegacions i sucursals, els centres de formació del personal de seguretat privada i les centrals receptores d'alarma d'ús propi, quan no siguin objecte d'inscripció en els registres de les comunitats autònomes.

Igualment, s'han d'inscriure en el Registre nacional de seguretat privada les sancions imposades en matèria de seguretat privada, les comunicacions dels contractes i les seves modificacions i totes les dades que siguin necessàries per a les actuacions de control i gestió de la seguretat privada, quan aquestes sancions, comunicacions i dades es refereixin a serveis de seguretat privada que es prestin en un àmbit territorial diferent del d'una comunitat autònoma amb competència en matèria de seguretat privada.

2. En els registres de les comunitats autònomes, una vegada concedides les autoritzacions pertinents o, si s'escau, presentades les declaracions responsables, o obtingudes les habilitacions preceptives, s'han d'inscriure d'ofici les empreses de seguretat privada i els despatxos de detectius privats, així com les delegacions i sucursals, els centres de formació del personal de seguretat privada i les centrals receptores d'alarma d'ús propi, que tinguin el seu domicili en la comunitat autònoma i l'àmbit d'actuació dels quals estigui limitat al seu territori.

Igualment, s'han d'inscriure en els registres esmentats les sancions imposades en matèria de seguretat privada, les comunicacions dels contractes i les seves modificacions i totes les dades que siguin necessàries per a les actuacions de control i gestió de la seguretat privada, quan aquestes sancions, comunicacions i dades es refereixin a serveis de seguretat privada que es prestin en l'àmbit territorial propi d'una comunitat autònoma amb competència en matèria de seguretat privada.

3. En el Registre nacional esmentat, a més de la informació corresponent a les empreses de seguretat privada que s'hi inscriguin, s'hi ha d'incorporar la relativa a les empreses de seguretat privada inscrites en els registres de les comunitats autònomes amb competència en la matèria.

A aquests efectes, els òrgans competents de les comunitats autònomes esmentades han de comunicar al Registre nacional de seguretat privada les dades de les inscripcions i anotacions que efectuïn sobre les empreses de seguretat privada que inscriguin, així com les seves modificacions i cancel·lacions.

4. En els registres esmentats, nacional i autonòmics, s'hi han d'anotar també les dades de les empreses que duguin a terme activitats de seguretat informàtica, d'acord amb el que es determini reglamentàriament.

5. Les autoritats responsables del Registre nacional i dels registres autonòmics han d'establir els mecanismes de col·laboració i reciprocitat necessaris per permetre la seva interconnexió i interoperabilitat, la determinació coordinada dels sistemes de numeració de les empreses de seguretat privada i l'accés a la informació registral continguda en aquests, per a l'exercici de les seves competències respectives.

6. Aquests registres han de ser públics exclusivament quant als assentaments referents a la denominació o raó social, domicili, número d'identificació fiscal i activitats en relació amb les quals estiguin autoritzades o hagin presentat la declaració responsable les empreses de seguretat privada, despatxos de detectius, centres de formació del personal de seguretat privada i centrals d'alarmes d'ús propi.

7. Reglamentàriament s'ha de regular l'organització i el funcionament del Registre nacional de seguretat privada.

CAPÍTOL II

Competències de l'Administració General de l'Estat i de les comunitats autònomes

Article 12. Competències de l'Administració General de l'Estat.

1. Correspon a l'Administració General de l'Estat, a través del Ministeri de l'Interior i, si s'escau, de les delegacions i subdelegacions del Govern, l'exercici de les facultats següents:

a) L'autorització o la recepció de la declaració responsable, inspecció i sanció de les empreses de seguretat privada i de les seves delegacions la competència de les quals no hagin assumit les comunitats autònomes.

b) La recepció de la declaració responsable per a l'obertura dels despatxos de detectius privats i de les seves sucursals, així com la seva inspecció i sanció, quan l'exercici d'aquestes facultats no sigui competència de les comunitats autònomes.

c) L'habilitació i inhabilitació del personal de seguretat privada, i la determinació de l'armament, la documentació, la uniformitat, els distintius i els mitjans de defensa del personal esmentat, així com l'acreditació, en tot cas, dels enginyers i tècnics de les empreses de seguretat i dels operadors de seguretat.

d) L'aprovació, modificació i cancel·lació dels programes i cursos específics de formació del personal de seguretat privada que no siguin de la competència dels ministeris d'Educació, Cultura i Esport o d'Ocupació i Seguretat Social.

e) La recepció de la declaració responsable, inspecció i sanció dels centres de formació del personal de seguretat privada la competència dels quals no hagin assumit les comunitats autònomes, així com l'acreditació, en tot cas, del seu professorat.

f) L'autorització, inspecció i sanció dels serveis de protecció personal, quan no sigui competència de les comunitats autònomes, i de les activitats i els serveis transfronterers de seguretat que puguin prestar les empreses i el personal de seguretat privada.

g) L'autorització dels serveis de seguretat privada i de centrals d'alarma d'ús propi que es prestin en un àmbit territorial superior al d'una comunitat autònoma amb competència en matèria de seguretat privada, així com la inspecció i sanció d'aquests serveis en la part d'aquests que es porti a terme fora del territori de les comunitats autònomes esmentades.

h) La determinació reglamentària de les característiques tècniques i d'homologació que siguin exigibles als productes, sistemes, dispositius, equips, mesures i serveis de seguretat privada.

i) La determinació reglamentària dels establiments obligats a disposar de mesures de seguretat privada, així com la fixació del tipus i abast de les mesures obligatòries que ha de complir cada tipus d'establiment.

j) L'autorització, inspecció i sanció dels establiments i les instal·lacions industrials, comercials i de serveis que estiguin obligats a adoptar mesures de seguretat, quan l'exercici d'aquestes facultats no sigui competència de les comunitats autònomes.

k) La coordinació dels serveis de seguretat i investigació privats amb els de les forces i cossos de seguretat de l'Estat.

2. En l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat i de conformitat amb el que disposa la legislació de forces i cossos de seguretat:

a) Correspon a la Direcció General de la Policia el control de les empreses, les entitats i els serveis privats de seguretat, vigilància i investigació, del seu personal, mitjans i actuacions.

b) Correspon a la Direcció General de la Guàrdia Civil l'exercici de les seves competències en matèria d'armes sobre les empreses i el personal de seguretat privada, així com el control dels guardes rurals i les seves especialitats. Sense afectar les competències que corresponen a la Direcció General de la Policia pot participar en el control de les actuacions operatives del personal de seguretat privada, que presti serveis en el seu àmbit de competències.

Article 13. *Competències de les comunitats autònomes.*

1. Les comunitats autònomes que, d'acord amb els seus estatuts d'autonomia, tinguin competència per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de l'ordre públic, han d'executar la legislació de l'Estat sobre les matèries següents:

a) L'autorització de les empreses de seguretat privada i de les seves delegacions, així com la recepció de la declaració responsable per a l'obertura dels despatxos de detectius privats i de les seves sucursals, quan, en tots dos casos, tinguin el seu domicili a la comunitat autònoma i el seu àmbit d'actuació estigui limitat al seu territori.

b) L'autorització de les activitats i els serveis de seguretat privada que es duguin a terme a la comunitat autònoma quan requereixin aquesta o control previ.

c) La inspecció i sanció de les activitats i els serveis de seguretat privada que es facin a la comunitat autònoma, així com de qui els prestin o utilitzin i la inspecció i sanció dels despatxos de detectius privats i de les seves sucursals que duguin a terme la seva activitat en la comunitat autònoma.

d) La recepció de la declaració responsable, inspecció i sanció dels centres de formació del personal de seguretat privada que tinguin la seva seu a la comunitat autònoma.

e) La coordinació dels serveis de seguretat i investigació privades prestats a la comunitat autònoma amb els de la policia autonòmica i les policies locals.

f) L'autorització, inspecció i sanció dels establiments i instal·lacions industrials, comercials i de serveis situats a la comunitat autònoma que estiguin obligats a adoptar mesures de seguretat.

2. Les comunitats autònomes que, en virtut dels seus estatuts d'autonomia, hagin assumit competència executiva en matèria de seguretat privada quan així ho estableixi la legislació de l'Estat, l'han d'exercir si disposen de cos de policia pròpia o estableixen fórmules de col·laboració amb el Cos Nacional de Policia que preveu la legislació de forces i cossos de seguretat, sobre les matèries següents:

a) L'autorització, inspecció i sanció de les empreses de seguretat privada que tinguin el seu domicili a la comunitat autònoma i l'àmbit d'actuació de les quals estigui limitat al seu territori.

b) La denúncia, i posada en coneixement de les autoritats competents, de les infraccions comeses per les empreses de seguretat que no estiguin incloses en el paràgraf anterior.

TÍTOL I

Coordinació

Article 14. *Col·laboració professional.*

1. L'obligació especial de col·laboració de les empreses de seguretat, els despatxos de detectius i el personal de seguretat privada amb les forces i cossos de seguretat s'ha de dur a terme amb subjecció al principi de legalitat i s'ha de basar exclusivament en la necessitat d'assegurar el bon fi de les actuacions tendents a preservar la seguretat pública, i s'ha de garantir la deguda reserva i confidencialitat quan sigui necessari.

2. Les empreses de seguretat, els despatxos de detectius i el personal de seguretat privada han de comunicar a les forces i cossos de seguretat competents, tan aviat com sigui possible, qualssevol circumstàncies o informacions rellevants per a la prevenció, el manteniment o el restabliment de la seguretat ciutadana, així com qualsevol fet delictiu del qual tinguin coneixement en l'exercici de la seva activitat o funcions, i han de posar a la seva disposició els presumptes delinqüents, així com els instruments, els efectes i les proves relacionades amb aquests.

3. Les forces i els cossos de seguretat poden facilitar al personal de seguretat privada, en l'exercici de les seves funcions, informacions que facilitin la seva avaluació de riscos i consegüent implementació de mesures de protecció. Si aquestes informacions contenen dades de caràcter personal només es poden facilitar en cas de perill real per a la seguretat pública o per evitar la comissió d'infraccions penals.

Article 15. *Accés a la informació per les forces i cossos de seguretat.*

1. S'autoritzen les cessions de dades que es considerin necessàries per contribuir a la salvaguarda de la seguretat ciutadana, així com l'accés per part de les forces i cossos de seguretat als sistemes instal·lats per les empreses de seguretat privada que permetin

la comprovació de les informacions en temps real quan això sigui necessari per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals.

2. El tractament de dades de caràcter personal, així com els fitxers, automatitzats o no, creats per al compliment d'aquesta Llei se sotmeten al que disposa la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

3. La comunicació de bona fe d'informació a les forces i cossos de seguretat per les entitats i el personal de seguretat privada no constitueix cap vulneració de les restriccions sobre divulgació d'informació imposades per via contractual o per qualsevol disposició legal, reglamentària o administrativa, quan això sigui necessari per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals.

Article 16. *Coordinació i participació.*

1. El Ministeri de l'Interior o, si s'escau, l'òrgan autonòmic competent ha d'adoptar les mesures organitzatives que siguin adequades per assegurar la coordinació dels serveis de seguretat privada amb els de les forces i cossos de seguretat.

2. En l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat s'han de constituir comissions mixtes de seguretat privada, nacionals, autonòmiques o provincials, amb el caràcter d'òrgans consultius i de col·laboració entre les administracions públiques i els representants del sector. La seva composició i funcions s'han de determinar reglamentàriament.

3. En les comunitats autònomes que tinguin assumides les competències en matèria de seguretat privada de conformitat amb el que estableix l'article 13, també hi poden haver òrgans consultius en matèria de seguretat privada, amb la composició i el funcionament que en cada cas es determini.

TÍTOL II

Empreses de seguretat privada i despatxos de detectius privats

CAPÍTOL I

Empreses de seguretat privada

Article 17. *Acompliment d'activitats.*

1. Les empreses de seguretat privada únicament poden prestar serveis sobre les activitats que preveu l'article 5.1, excepte la que preveu el seu paràgraf h).

2. A més d'aquestes activitats, les empreses de seguretat privada poden dur a terme les activitats compatibles a què es refereix l'article 6 i dedicar-se a la formació, actualització i especialització del personal de seguretat privada, pertanyent a les seves plantilles o no, cas en què han de crear centres de formació, de conformitat amb el que preveu l'article 29.4 i amb el que es determini reglamentàriament.

3. Les empreses de seguretat privada poden revestir forma societària o d'empresari individual, i han de complir, en tots dos casos, la totalitat de condicions i requisits que preveu aquest capítol per a les empreses de seguretat privada.

Article 18. *Autorització administrativa.*

1. Per a la prestació de serveis de seguretat privada, les empreses de seguretat privada han d'obtenir autorització administrativa i s'inscriuen d'ofici en el registre corresponent, d'acord amb el procediment que es determini reglamentàriament.

2. L'autorització administrativa s'ha de suplir per una declaració responsable quan es pretenguin dedicar exclusivament a l'activitat de seguretat privada que preveu l'article 5.1.f).

3. La validesa de l'autorització o de la declaració responsable és indefinida.

Article 19. *Requisits generals.*

1. Per a l'autorització o, si s'escau, la presentació de declaració responsable, la inscripció posterior en el Registre nacional de seguretat privada o en el registre autonòmic corresponent i la realització de serveis de seguretat privada, les empreses de seguretat privada han de reunir els requisits generals següents:

a) Estar legalment constituïdes i inscrites en el Registre Mercantil o en el registre públic corresponent i tenir per objecte exclusiu totes o alguna de les activitats a les quals es refereix l'article 5.1, excepte la del paràgraf h). No obstant això, en l'objecte esmentat poden incloure les activitats que siguin imprescindibles per al compliment de les activitats de seguretat autoritzades, així com les compatibles que preveu l'article 6.

b) Tenir la nacionalitat d'un Estat membre de la Unió Europea o d'un Estat part a l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

c) Disposar dels mitjans humans, de formació, financers, materials i tècnics adequats que, d'acord amb el principi de proporcionalitat, es determinin reglamentàriament, en funció de la naturalesa de les activitats per a les quals sol·licitin l'autorització o es presenti la declaració responsable, i de les característiques dels serveis que es presten en relació amb aquestes activitats. En particular, quan es prestin serveis per als quals sigui necessari l'ús d'armes, s'han d'adoptar les mesures que en garanteixin l'adequada custòdia, utilització i funcionament. Igualment, els enginyers i tècnics de les empreses de seguretat privada i els operadors de seguretat han de disposar de l'acreditació corresponent expedida pel Ministeri de l'Interior, que s'ha de limitar a comprovar l'honorabilitat del sol·licitant i la carència d'antecedents penals, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

d) Disposar de les mesures de seguretat que es determinin reglamentàriament.

e) Subscriure un contracte d'assegurança de responsabilitat civil o constituir altres garanties financeres en la quantia i amb les condicions que es determinin reglamentàriament.

f) Constituir l'aval o assegurança de caució que es determini reglamentàriament a disposició de les autoritats espanyoles, per atendre exclusivament les responsabilitats administratives per infraccions a la normativa de seguretat privada que es derivin del funcionament de l'empresa.

g) No haver estat condemnades mitjançant sentència ferma per delictes d'insolvència punible, contra la hisenda pública, contra la Seguretat Social, contra els drets dels treballadors, per intromissió il·legítima en l'àmbit de protecció del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar o a la pròpia imatge, vulneració del secret de les comunicacions o d'altres drets fonamentals, llevat que hagin cancel·lat els seus antecedents penals. En el cas de les persones jurídiques, aquest requisit s'aplica als administradors de fet o de dret i representants, que, vigent el seu càrrec o representació, no poden estar incursos en la situació esmentada per actuacions dutes a terme en nom o en benefici d'aquestes persones jurídiques.

h) No haver estat condemnades mitjançant sentència ferma per intromissió il·legítima en l'àmbit de protecció del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar o a la pròpia imatge, vulneració del secret de les comunicacions o d'altres drets fonamentals en els cinc anys anteriors a la sol·licitud. En el cas de les persones jurídiques, aquest requisit s'aplica als administradors de fet o de dret i representants, que, vigent el seu càrrec o representació, no poden estar incursos en la situació esmentada per actuacions efectuades en nom o en benefici d'aquestes persones jurídiques.

2. A més del compliment dels requisits generals, a les empreses de seguretat privada que tinguin per objecte alguna de les activitats que preveu l'article 5.1.b), c), d), e) i g), se'ls pot exigir reglamentàriament el compliment de requisits i garanties addicionals adequats a la singularitat dels serveis relacionats amb les activitats esmentades.

3. Igualment, en relació amb les activitats que preveu l'article 5.1.a), f) i g), es poden ampliar els requisits referents a mitjans personals i materials, de conformitat amb el que

es disposi reglamentàriament, per poder prestar serveis de seguretat privada en infraestructures crítiques o en serveis essencials, així com en els serveis que descriuen l'article 40.1 i l'article 41.2 i 3.

4. Per a la contractació de serveis de seguretat privada en els sectors estratègics que defineix la legislació de protecció d'infraestructures crítiques, les empreses de seguretat privada han de disposar, amb caràcter previ a la seva prestació, d'una certificació emesa per una entitat de certificació acreditada que garanteixi, com a mínim, el compliment de la normativa administrativa, laboral, de seguretat social i tributària que els sigui aplicable.

5. Als efectes que preveu l'apartat 1.e) i f) d'aquest article s'han de tenir en compte els requisits ja exigits a l'Estat membre de la Unió Europea o part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu d'origen pel que fa a la subscripció del contracte d'assegurança de responsabilitat civil o altres garanties financeres, així com a la constitució d'avalis o assegurances de caució.

6. Les empreses de seguretat privada no espanyoles, autoritzades per a la prestació de serveis de seguretat privada d'acord amb la normativa de qualsevol dels estats membres de la Unió Europea o dels estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu s'han d'inscriure obligatòriament en el Registre nacional de seguretat privada del Ministeri de l'Interior o, quan tinguin el seu domicili en una comunitat autònoma amb competències en matèria de seguretat privada i el seu àmbit d'actuació limitat al territori esmentat, en el registre autonòmic corresponent, i a aquest efecte han d'acreditar la seva condició d'empreses de seguretat privada i el compliment dels requisits que estableix aquesta Llei, en la forma que es determini reglamentàriament.

7. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors, a les empreses de seguretat privada que tinguin per objecte exclusiu la instal·lació o el manteniment d'aparells, dispositius i sistemes de seguretat que incloguin la prestació de serveis de connexió amb centrals receptores d'alarma, se les pot eximir del compliment d'algun dels requisits que inclou aquest article, excepte els que preveuen els paràgrafs e) i f) de l'apartat 1, quan així es determini reglamentàriament.

8. L'incompliment sobrevingut dels requisits que estableix aquest article dóna lloc a l'extinció de l'autorització o al tancament de l'empresa, en el cas de presentació de declaració responsable, i, en tots dos casos, a la cancel·lació d'ofici de la inscripció de l'empresa de seguretat en el registre corresponent.

Article 20. *Inscripció registral.*

1. Totes les empreses de seguretat privada autoritzades o que, si s'escau, hagin presentat la declaració responsable corresponent s'inscriuen d'ofici en el Registre nacional de seguretat privada o en el registre autonòmic corresponent.

2. No es pot inscriure en el Registre nacional de seguretat privada o en el registre autonòmic corresponent cap empresa la denominació de la qual coincideixi, o pugui induir a error o confusió, amb la d'una altra ja inscrita o amb la d'òrgans o dependències de les administracions públiques, o quan coincideixi o pugui induir a confusió amb una marca anterior registrada per a activitats idèntiques o semblants, llevat que ho sol·liciti el seu titular o amb el seu consentiment.

Article 21. *Obligacions generals.*

1. Les empreses de seguretat privada han de complir les obligacions generals següents:

a) Dur a terme les activitats de seguretat privada en els termes d'aquesta Llei i en les condicions que estableix l'autorització que se'ls hagi concedit o la declaració responsable que hagin presentat.

b) Disposar de la infraestructura i logística concorde amb les exigències que estableixen aquesta Llei i el seu desplegament reglamentari.

c) Comunicar al Registre nacional o autonòmic corresponent qualsevol canvi que es produeixi quant a la seva forma jurídica, denominació, número d'identificació fiscal, domicili, delegacions, àmbit territorial d'actuació, representants legals, estatuts, titularitat de les accions i participacions socials, i qualsevol variació que sobrevingui en la composició dels òrgans d'administració, gestió, representació i direcció de les empreses.

Les empreses de seguretat han de comunicar al Registre nacional o autonòmic del lloc on prestin serveis les altes i baixes del personal de seguretat privada de què disposin i les incidències concretes relacionades amb els serveis que presten.

d) Garantir la formació i actualització professional del personal de seguretat privada del qual disposin i del personal de l'empresa que requereixi formació en matèria de seguretat privada. El manteniment de l'aptitud en l'ús de les armes de foc s'ha de fer amb la participació d'instructors de tir habilitats.

e) Presentar cada any al Ministeri de l'Interior o a l'òrgan autonòmic competent un informe sobre les seves activitats i el resum dels comptes anuals, degudament auditats quan sigui preceptiu, amb la informació i les dades que es determinin reglamentàriament. En cap cas aquesta memòria ha de contenir dades de caràcter personal. El Ministeri de l'Interior i els òrgans autonòmics competents han de donar compte del funcionament del sector a les Corts Generals i als parlaments autonòmics corresponents respectivament, anualment.

2. Així mateix, les empreses de seguretat privada estan obligades a prestar especial auxili i col·laboració a les forces i cossos de seguretat, i els han de facilitar la informació que se'ls requereixi en relació amb les competències atribuïdes a aquestes.

Article 22. *Representants legals.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per representant legal de les empreses de seguretat privada qualsevol persona que assumeixi o porti a terme les tasques de direcció, administració, gestió i representació, o qualsevol d'aquestes, en nom d'aquelles.

2. Els representants de les empreses de seguretat privada, que s'han d'inscriure en el Registre nacional de seguretat privada o en el registre autonòmic corresponent, han de:

a) Ser persones físiques residents en el territori d'algun dels estats membres de la Unió Europea o d'un Estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

b) No tenir antecedents penals per delictes dolosos.

c) No haver estat sancionats en els dos o quatre anys anteriors per infracció greu o molt greu, respectivament, en matèria de seguretat privada.

d) No haver estat separats del servei a les Forces Armades o a les forces i cossos de seguretat, ni haver exercit funcions de control de les entitats o els serveis de seguretat, vigilància o investigació privades, ni del seu personal o mitjans, com a membres de les forces i cossos de seguretat, en els dos anys anteriors.

e) No haver estat administrador de fet o de dret o apoderat general, en els deu anys anteriors, en una empresa que hagi estat declarada en concurs qualificat de culpable, o condemnada mitjançant sentència ferma per delictes d'insolvència punible, contra la hisenda pública, contra la Seguretat Social o contra els drets dels treballadors, per intromissió il·legítima en l'àmbit de protecció del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar o a la pròpia imatge, vulneració del secret de les comunicacions o d'altres drets fonamentals.

3. Els representants legals de les empreses de seguretat privada són responsables del compliment de les obligacions generals imposades a aquestes per l'article anterior.

Article 23. *Consideració de sector específic.*

1. Les empreses de seguretat privada tenen la consideració de sector econòmic amb regulació específica en matèria de dret d'establiment.

2. Quan el Consell de Ministres, d'acord amb el que disposa la normativa sobre inversions estrangeres, suspengui el règim de liberalització dels moviments de capital, l'autorització prèvia d'inversions de capital estranger en empreses de seguretat privada ha d'exigir, en tot cas, un informe previ del Ministeri de l'Interior.

3. Les empreses de seguretat privada en les quals s'hagin efectuat inversions de capital estranger estan obligades a comunicar al Ministeri de l'Interior qualsevol canvi que es produeixi en aquestes, en relació amb el que estableix l'article 21.1.c).

4. Les limitacions que estableixen els dos apartats precedents no són aplicables a les persones físiques nacionals dels estats membres de la Unió Europea ni a les empreses constituïdes de conformitat amb la legislació d'un Estat membre i la seu social, l'administració central o el centre d'activitat principal de les quals estigui dins de la Unió Europea.

CAPÍTOL II

Despatxos de detectius privats

Article 24. *Obertura de despatxos de detectius privats.*

1. D'acord amb el que es disposi reglamentàriament, poden obrir despatxos de detectius privats i, si s'escau, sucursals, les persones físiques habilitades com a tals i les persones jurídiques constituïdes exclusivament per detectius privats habilitats, que únicament poden dur a terme l'activitat que esmenta l'article 5.1.h).

2. Els despatxos de detectius privats s'han d'inscriure d'ofici en el Registre nacional de seguretat privada o, si s'escau, en el registre de la comunitat autònoma competent, prèvia presentació de declaració responsable en la forma que es determini reglamentàriament, per a la qual cosa han de reunir els requisits generals següents:

a) Tenir per objecte de la seva activitat professional la realització dels serveis d'investigació privada a què es refereix l'article 48.1 i de conformitat amb el que estableix l'article 10 d'aquesta Llei en matèria de prohibicions.

b) En el cas de persones jurídiques, estar legalment constituïdes i inscrites en el Registre Mercantil o en el registre públic corresponent, i complir els requisits que estableix l'article 19.1.g) i h).

c) Fixar un domicili com a seu física del despatx en el qual es du a terme l'activitat, es porta el llibre registre i hi ha l'arxiu dels expedients de contractació i dels informes d'investigació.

d) Facilitar una relació nominal de detectius privats adscrits al despatx com a integrants associats o que en depenen.

e) Subscriure un contracte d'assegurança de responsabilitat civil o constituir altres garanties financeres en la quantia i amb les condicions que es determinin reglamentàriament.

f) Constituir l'aval o l'assegurança de caució que es determini reglamentàriament a disposició de les autoritats espanyoles per atendre exclusivament les responsabilitats administratives per infraccions a la normativa de seguretat privada que es derivin del funcionament dels despatxos.

g) Mantenir en tot moment el titular i la resta de detectius integrants del despatx l'habilitació professional.

h) Disposar de les mesures de seguretat que es determinin reglamentàriament.

3. La validesa de la declaració responsable necessària per a l'obertura dels despatxos de detectius i de les seves sucursals és indefinida.

4. Els despatxos de detectius poden revestir forma societària o d'empresari individual, i, en tots dos casos, han de complir la totalitat de requisits i obligacions que preveu aquest capítol per als despatxos de detectius.

5. L'incompliment sobrevingut dels requisits exigits per a l'obertura dels despatxos de detectius produeix el tancament d'aquests i la cancel·lació d'ofici de la seva inscripció en el Registre nacional de seguretat privada o, si s'escau, en el registre de la comunitat autònoma competent.

Article 25. *Obligacions generals.*

1. Els despatxos de detectius privats i les seves sucursals han de complir les obligacions generals següents:

a) Formalitzar per escrit un contracte per cada servei d'investigació que se'ls encarregui, i comunicar-ne la formalització al Ministeri de l'Interior o, si s'escau, a l'òrgan autonòmic competent en la forma que es determini reglamentàriament. Aquesta obligació subsisteix igualment en els casos de subcontractació entre despatxos.

b) Portar un llibre registre, amb el format que reglamentàriament es determini, en el qual s'ha d'anotar cada servei d'investigació contractat o subcontractat.

c) Informar els seus clients sobre les incidències relatives als assumptes que els hagin encarregat, amb lliurament, si s'escau, de l'informe d'investigació elaborat.

d) Facilitar de manera immediata a l'autoritat judicial o a les forces i cossos de seguretat competents les informacions sobre fets delictius de què tinguin coneixement en relació amb el seu treball o amb les investigacions que aquests estiguin portant a terme.

e) Acudir, quan siguin requerits per a això pels òrgans competents de l'Administració de justícia i de les forces i cossos de seguretat, a la seva crida, tan aviat com sigui possible, i facilitar les informacions de què tinguin coneixement en relació amb les investigacions que aquests organismes estiguin portant a terme.

f) Atendre les citacions que efectuïn els jutjats i tribunals i les dependències policials, als quals s'hagin comunicat les seves informacions o s'hagin aportat els seus informes d'investigació, per a la prestació de testimoni i ratificació, si s'escau, del contingut dels informes d'investigació esmentats.

g) Assegurar l'arxivament i la conservació de la documentació relativa al seu exercici professional, especialment dels contractes, informes, llibres i material d'imatge i so obtingut.

h) Comunicar al Ministeri de l'Interior o, si s'escau, a l'òrgan autonòmic competent qualsevol canvi que afecti la seva forma jurídica, denominació, composició, domicili i sucursals en la forma que reglamentàriament es determini.

i) Presentar al Ministeri de l'Interior o, si s'escau, a l'òrgan autonòmic competent, una memòria anual d'activitats de l'any precedent, amb la informació que es determini reglamentàriament, que no pot contenir dades de caràcter personal sobre contractants o investigats. El Ministeri de l'Interior i els òrgans autonòmics competents han de donar compte del funcionament del sector a les Corts Generals i als parlaments autonòmics corresponents respectivament, anualment.

j) Dipositar, en cas de tancament del despatx per qualsevol causa, la documentació professional sobre contractes, informes d'investigació i llibres registres a les dependències del Cos Nacional de Policia o, si s'escau, del cos de policia autonòmic competent.

2. Els titulars de despatxos de detectius han de respondre civilment de les accions o omissions en què, durant l'execució dels seus serveis, incorrin els detectius privats dependents o associats.

TÍTOL III

Personal de seguretat privada

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

Article 26. *Professions de seguretat privada.*

1. Únicament pot exercir funcions de seguretat privada el personal de seguretat privada, que està integrat pels vigilants de seguretat i la seva especialitat de vigilants d'explosius, els escortes privats, els guardes rurals i les seves especialitats de guardes de caça i guardes de pesca marítims, els caps de seguretat, els directors de seguretat i els detectius privats.

2. Per habilitar-se com a vigilant d'explosius és necessari haver obtingut prèviament l'habilitació com a vigilant de seguretat.

Per habilitar-se com a guarda de caça o guardes de pesca marítim és necessari haver-ho fet prèviament com a guarda rural.

3. Per a la prestació de serveis en infraestructures crítiques i en els que tinguin el caràcter d'essencials per a la comunitat, així com en els altres que excepcionalment ho requereixin en funció de les seves característiques específiques, es pot incrementar reglamentàriament l'exigència formativa al personal de seguretat privada encarregat de la seva realització.

4. Reglamentàriament s'ha de regular l'obtenció pel personal de seguretat privada d'habilitacions addicionals a les ja adquirides. El desplegament reglamentari ha de preveure l'exclusió dels requisits de formació ja acreditats i ha de valorar per a l'adquisició d'aquesta habilitació addicional l'experiència acreditada en l'exercici de funcions de seguretat privada.

5. La uniformitat, els distintius i els mitjans de defensa dels vigilants de seguretat i dels guardes rurals i les seves respectives especialitats s'han de determinar reglamentàriament.

Article 27. *Habilitació professional.*

1. Per a l'exercici de les funcions de seguretat privada, el personal al qual es refereix l'article anterior ha d'obtenir prèviament l'habilitació corresponent del Ministeri de l'Interior, en els termes que es determinin reglamentàriament.

2. Als qui sol·licitin l'habilitació, prèvia comprovació que reuneixen els requisits necessaris, se'ls expedeix la targeta d'identitat professional, que ha d'incloure totes les habilitacions de les quals el titular disposi.

La targeta d'identitat professional constitueix el document públic d'acreditació del personal de seguretat privada mentre està en l'exercici de les seves funcions professionals.

3. L'habilitació de tot el personal de seguretat privada correspon a la Direcció General de la Policia, excepte la dels guardes rurals i les seves especialitats que correspon a la Direcció General de la Guàrdia Civil.

4. El personal de seguretat privada ha d'exercir exclusivament les funcions per a les quals estigui habilitat.

5. Reglamentàriament s'ha de determinar el règim d'incompatibilitats per a l'exercici de funcions de seguretat privada.

Article 28. *Requisits generals.*

1. Per a l'obtenció de les habilitacions professionals indicades a l'article anterior, els aspirants han de reunir els requisits generals següents:

a) Tenir la nacionalitat d'algun dels estats membres de la Unió Europea o d'un Estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, o ser nacional d'un tercer Estat que tingui subscript amb Espanya un conveni internacional en el qual cada part reconegui l'accés a l'exercici d'aquestes activitats als nacionals de l'altra.

b) Ser major d'edat.

c) Tenir la capacitat física i l'aptitud psicològica necessàries per a l'exercici de les funcions.

d) Estar en possessió de la formació prèvia que requereix l'article 29.

e) No tenir antecedents penals per delictes dolosos.

f) No haver estat sancionat en els dos o quatre anys anteriors per infracció greu o molt greu, respectivament, en matèria de seguretat privada.

g) No haver estat separat del servei a les forces i cossos de seguretat o a les Forces Armades espanyoles o del país de la seva nacionalitat o procedència en els dos anys anteriors.

h) No haver estat condemnat per intromissió il·legítima en l'àmbit de protecció del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar o a la pròpia imatge, vulneració del secret de les comunicacions o d'altres drets fonamentals en els cinc anys anteriors a la sol·licitud.

i) Superar, si s'escau, les proves de comprovació que reglamentàriament estableixi el Ministeri de l'Interior, que acreditin els coneixements i la capacitat necessaris per a l'exercici de les seves funcions.

2. A més dels requisits generals que estableix l'apartat anterior, el personal de seguretat privada ha de reunir, per a la seva habilitació, els requisits específics que es determinin reglamentàriament en consideració a les funcions que hagi d'exercir.

3. La pèrdua d'algun dels requisits que estableix aquest article produeix l'extinció de l'habilitació i la cancel·lació d'ofici de la inscripció en el Registre nacional.

4. Es poden habilitar, però no poden exercir funcions pròpies del personal de seguretat privada, els funcionaris públics en actiu i altre personal al servei de qualsevol de les administracions públiques, excepte quan exerceixin la funció de director de seguretat en el mateix centre a què pertanyin.

Els membres de les forces i cossos de seguretat poden exercir funcions pròpies del personal de seguretat privada quan passin a una situació administrativa diferent de la de servei actiu, sempre que en els dos anys anteriors no hagin exercit funcions de control de les entitats, els serveis o les actuacions de seguretat, vigilància o investigació privades, ni del seu personal o mitjans.

5. Els nacionals d'altres estats membres de la Unió Europea o d'estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu l'habilitació o qualificació professional dels quals s'hagi obtingut en algun dels estats esmentats per a l'exercici de funcions de seguretat privada en aquest, poden prestar serveis a Espanya, sempre que, prèvia comprovació pel Ministeri de l'Interior, s'acrediti que compleixen els requisits següents:

a) Estar en possessió d'alguna titulació, habilitació o certificació expedida per les autoritats competents de qualsevol Estat membre o d'un Estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu que els autoritzi per a l'exercici de funcions de seguretat privada en aquest.

b) Acreditar els coneixements, la formació i les aptituds equivalents als exigits a Espanya per a l'exercici de les professions relacionades amb la seguretat privada.

c) Tenir coneixements de llengua castellana suficients per a l'exercici normal de les funcions de seguretat privada.

d) Els que preveuen els paràgrafs b), e), f), g) i h) de l'apartat 1.

6. La carència o insuficiència de coneixements o aptituds necessaris per a l'exercici a Espanya de funcions de seguretat privada per part dels nacionals d'estats membres de la Unió Europea o d'estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu es pot suplir per aplicació de les mesures compensatòries que preveu la normativa vigent sobre

reconeixement de qualificacions professionals, de conformitat amb el que es determini reglamentàriament.

Article 29. *Formació.*

1. La formació requerida per al personal de seguretat privada consisteix:

a) Per als vigilants de seguretat, vigilants d'explosius, escortes privats, guardes rurals, guardes de caça i guardes de pesca marítims, en l'obtenció de la certificació acreditativa corresponent, expedida per un centre de formació de personal de seguretat privada que hagi presentat la declaració responsable davant el Ministeri de l'Interior o l'òrgan autonòmic competent, o dels corresponents certificats de professionalitat de vigilància i seguretat privada i guarda rural i marítima, que estableixi el Govern a proposta del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, o del títol de formació professional que estableixi el Govern a proposta del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports. En aquests dos últims casos no s'exigeix la prova de comprovació de coneixements i capacitat a què es refereix l'article 28.1.i).

b) Per als caps i directors de seguretat, en l'obtenció, bé d'un títol universitari oficial de grau en l'àmbit de la seguretat que acrediti l'adquisició de les competències que es determinin, o bé del títol del curs de direcció de seguretat, reconegut pel Ministeri de l'Interior.

c) Per als detectius privats, en l'obtenció, bé d'un títol universitari de grau en l'àmbit de la investigació privada que acrediti l'adquisició de les competències que es determinin, o bé del títol del curs d'investigació privada, reconegut pel Ministeri de l'Interior.

2. Quan es tracti de membres de les forces i cossos de seguretat i de les Forces Armades s'ha de tenir en compte, en la forma que s'estableixi reglamentàriament, el grau i l'experiència professionals que acreditin la seva qualificació per a l'exercici de les diferents funcions de seguretat privada, i és exigible en tot cas la prova de comprovació de coneixements i capacitat a què es refereix l'article 28.1.i).

3. En relació amb el que disposa l'apartat 1, la formació prèvia del personal comprès en el paràgraf a) que no tingui la titulació de formació professional corresponent, o els certificats de professionalitat, així com la seva actualització i especialització s'ha de portar a terme en els centres de formació de seguretat privada que hagin presentat la declaració responsable davant el Ministeri de l'Interior o l'òrgan autonòmic competent i per professors acreditats pel Ministeri esmentat.

4. Els centres de formació del personal de seguretat privada requereixen, per a la seva obertura i funcionament, la presentació de la declaració responsable corresponent davant el Ministeri de l'Interior o òrgan autonòmic competent, i han de reunir, entre d'altres que s'estableixin reglamentàriament, els requisits següents:

- a) Acreditació, per qualsevol títol, del dret d'ús de l'immoble.
- b) Llicència municipal corresponent.
- c) Relació de professors acreditats.
- d) Instal·lacions adequades al compliment dels seus fins.

5. No poden ser titulars ni exercir funcions de direcció ni d'administració de centres de formació del personal de seguretat privada els membres de les forces i cossos de seguretat que hi hagin exercit funcions de control de les entitats, serveis o actuacions, o del personal o mitjans, en matèria de seguretat privada en els dos anys anteriors.

6. Les empreses de seguretat privada poden crear centres de formació i actualització per a personal de seguretat privada pertanyent o no a les seves plantilles, en els termes que preveu l'apartat 4.

7. El Ministeri de l'Interior ha d'elaborar els programes de formació prèvia i especialitzada corresponent al personal de seguretat privada, en el contingut dels quals s'han d'incloure matèries específiques de respecte a la diversitat i a la igualtat de tracte i no-discriminació.

Article 30. *Principis d'actuació.*

A més del que estableix l'article 8, el personal de seguretat privada s'ha d'atendir en les seves actuacions als principis bàsics següents:

- a) Legalitat.
- b) Integritat.
- c) Dignitat en l'exercici de les seves funcions.
- d) Correcció en el tracte amb els ciutadans.
- e) Congruència, amb l'aplicació de mesures de seguretat i d'investigació proporcionades i adequades als riscos.
- f) Proporcionalitat en l'ús de les tècniques i els mitjans de defensa i d'investigació.
- g) Reserva professional sobre els fets que conegui en l'exercici de les seves funcions.
- h) Col·laboració amb les forces i cossos de seguretat. El personal de seguretat privada està obligat a auxiliar i col·laborar especialment amb les forces i cossos de seguretat, a facilitar-los la informació que sigui necessària per a l'exercici de les seves funcions, i a seguir les seves instruccions en relació amb el servei de seguretat privada que estiguin prestant.

Article 31. *Protecció jurídica d'agent de l'autoritat.*

Es consideren agressions i desobediències a agents de l'autoritat les que es cometin contra el personal de seguretat privada, degudament identificat, quan porti a terme activitats de seguretat privada en cooperació i sota el comandament de les forces i cossos de seguretat.

CAPÍTOL II

Funcions de seguretat privada

Article 32. *Vigilants de seguretat i la seva especialitat.*

1. Els vigilants de seguretat han de dur a terme les funcions següents:

- a) Exercir la vigilància i protecció de béns, establiments, llocs i esdeveniments, tant privats com públics, així com la protecció de les persones que hi pugui haver, i han de portar a terme les comprovacions, els registres i les prevencions necessàries per al compliment de la seva missió.

- b) Efectuar controls d'identitat, d'objectes personals, paqueteria, mercaderies o vehicles, inclòs el seu interior, a l'accés o a l'interior d'immobles o propietats on prestin servei, sense que, en cap cas, puguin retenir la documentació personal, però sí impedir l'accés als immobles o propietats esmentats. La negativa a exhibir la identificació o a permetre el control dels objectes personals, de paqueteria, mercaderia o del vehicle faculta per impedir als particulars l'accés o per ordenar-los l'abandonament de l'immoble o la propietat objecte de la seva protecció.

- c) Evitar la comissió d'actes delictius o infraccions administratives en relació amb l'objecte de la seva protecció, fer les comprovacions necessàries per prevenir-los o impedir-ne la consumació, i oposar-s'hi i intervenir quan presenciïn la comissió d'algun tipus d'infracció o sigui necessària la seva ajuda per raons humanitàries o d'urgència.

- d) En relació amb l'objecte de la seva protecció o de la seva actuació, detenir i posar immediatament a disposició de les forces i cossos de seguretat competents els delinqüents i els instruments, els efectes i les proves dels delictes, així com denunciar els qui cometin infraccions administratives. No poden procedir a l'interrogatori d'aquells, si bé no es considera com a tal l'anotació de les seves dades personals per a la seva comunicació a les autoritats.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudici dels casos en què la Llei d'enjudiciament criminal permet a qualsevol persona practicar la detenció.

e) Protegir l'emmagatzematge, el recompte, la classificació, el transport i la dispensació de diners, obres d'art i antiguitats, valors i altres objectes valuosos, així com la manipulació d'efectiu i altres processos inherents a l'execució d'aquests serveis.

f) Portar a terme, en relació amb el funcionament de centrals receptores d'alarmes, la prestació de serveis de verificació personal i resposta dels senyals d'alarmes que es produeixin.

A més, també poden fer les funcions de recepció, verificació no personal i transmissió a les forces i cossos de seguretat que l'article 47.1 reconeix als operadors de seguretat.

2. Els vigilants de seguretat s'han de dedicar exclusivament a les funcions de seguretat pròpies, i no les poden simultaniejar amb d'altres no directament relacionades amb aquelles.

3. Correspon als vigilants d'explosius, que han d'estar integrats en empreses de seguretat, la funció de protecció de l'emmagatzematge, transport i altres processos inherents a l'execució d'aquests serveis, en relació amb explosius o altres objectes o substàncies perilloses que es determinin reglamentàriament.

S'aplica als vigilants d'explosius el que s'estableix per als vigilants de seguretat respecte a uniformitat, armament i prestació del servei.

Article 33. *Escortes privats.*

1. Són funcions dels escortes privats l'acompanyament, la defensa i la protecció de persones determinades, o de grups concrets de persones, per impedir que siguin objecte d'agressions o actes delictius.

2. En l'exercici de les seves funcions, els escortes no poden efectuar identificacions o detencions, ni impedir o restringir la lliure circulació, llevat que sigui imprescindible com a conseqüència d'una agressió o d'un intent manifest d'agressió a la persona o persones protegides o als mateixos escortes, i, en aquest cas, han de posar immediatament el detingut o els detinguts a disposició de les forces i cossos de seguretat, sense procedir a cap mena d'interrogatori.

3. Per al compliment de les funcions indicades és aplicable als escortes privats el que determinen l'article 32 i la resta de preceptes concordants, relatius a vigilants de seguretat, excepte pel que fa a la uniformitat.

Article 34. *Guardes rurals i les seves especialitats.*

1. Els guardes rurals han d'exercir funcions de vigilància i protecció de persones i béns en finques rústiques, així com en les instal·lacions agrícoles, industrials o comercials que hi hagi en aquestes finques.

S'han d'atenir al règim general que s'estableix per als vigilants de seguretat, amb l'especificitat que no poden exercir les funcions que preveu l'article 32.1.e).

2. Als guardes de caça correspon exercir les funcions que preveu l'apartat anterior per als guardes rurals i, a més, les de vigilància i protecció a les finques de caça pel que fa als diferents aspectes del règim cinegètic i espais de pesca fluvial.

3. Correspon als guardes de pesca marítims exercir les funcions que preveu l'apartat 1 per als guardes rurals i, a més, les de vigilància i protecció dels establiments d'aqüicultura i zones marítimes amb finalitats pesqueres.

4. Els guardes de caça i els guardes de pesca marítims poden procedir a la retirada o ocupació de les peces cobrades i els mitjans de caça i pesca, incloses les armes, quan aquells s'hagin utilitzat per cometre una infracció, i han de procedir al seu lliurament immediat a les forces i cossos de seguretat competents.

Article 35. *Caps de seguretat.*

1. En l'àmbit de l'empresa de seguretat a la plantilla de la qual estan integrats, correspon als caps de seguretat l'exercici de les funcions següents:

- a) L'anàlisi de situacions de risc i la planificació i programació de les actuacions necessàries per a la implantació i realització dels serveis de seguretat privada.
- b) L'organització, direcció i inspecció del personal i els serveis de seguretat privada.
- c) La proposta dels sistemes de seguretat que siguin pertinents, i el control del seu funcionament i manteniment, i els poden validar provisionalment fins que no es produeixi la inspecció i autorització, si s'escau, per part de l'Administració.
- d) El control de la formació permanent del personal de seguretat que d'aquests depengui, i la proposta de l'adopció de les mesures o iniciatives adequades per al compliment de la finalitat esmentada.
- e) La coordinació dels diferents serveis de seguretat que en depenguin, amb actuacions pròpies de protecció civil en situacions d'emergència, catàstrofe o calamitat pública.
- f) La garantia de la col·laboració dels serveis de seguretat amb els de les dependències corresponents de les forces i cossos de seguretat.
- g) La supervisió de l'observança de la normativa de seguretat privada aplicable.
- h) La responsabilitat sobre la custòdia i el trasllat d'armes de titularitat de l'empresa a la qual pertanyi, d'acord amb la normativa d'armes i amb el que es determini reglamentàriament.

2. L'existència del cap de seguretat a les empreses de seguretat privada és obligatòria sempre que aquestes es dediquin a algunes de les activitats que preveuen els paràgrafs a), b), c), d) i e) de l'article 5.1 o a totes.

En funció de la complexitat organitzativa o tècnica, o altres circumstàncies que es determinin reglamentàriament, es pot exigir l'existència d'un cap de seguretat específic per a algunes de les activitats de seguretat esmentades.

3. L'exercici de funcions, el poden delegar els caps de seguretat en els termes que es disposin reglamentàriament.

Article 36. *Directors de seguretat.*

1. En relació amb l'empresa o entitat on prestin els seus serveis, correspon als directors de seguretat l'exercici de les funcions següents:

- a) L'organització, direcció, inspecció i administració dels serveis i recursos de seguretat privada disponibles.
- b) La identificació, anàlisi i avaluació de situacions de risc que puguin afectar la vida i integritat de les persones i el patrimoni.
- c) La planificació, l'organització i el control de les actuacions necessàries per a la implantació de les mesures conduents a prevenir, protegir i reduir la manifestació de riscos de qualsevol naturalesa amb mitjans i mesures necessàries, mitjançant l'elaboració i el desenvolupament dels plans de seguretat aplicables.
- d) El control del funcionament i manteniment dels sistemes de seguretat privada.
- e) La validació provisional, fins a la comprovació, si s'escau, per part de l'Administració, de les mesures de seguretat pel que fa a la seva adequació a la normativa de seguretat privada.
- f) La comprovació que els sistemes de seguretat privada instal·lats i les empreses de seguretat privada contractades compleixen les exigències d'homologació dels organismes competents.
- g) La comunicació a les forces i cossos de seguretat competents de les circumstàncies o informacions rellevants per a la seguretat ciutadana, així com dels fets delictius dels quals tingui coneixement en l'exercici de les seves funcions.

h) La interlocució i l'enllaç amb l'Administració, especialment amb les forces i cossos de seguretat, respecte de la funció de seguretat integral de l'entitat, l'empresa o el grup empresarial que els tingui contractats, en relació amb el compliment normatiu sobre gestió de qualsevol tipus de riscos.

i) Les comprovacions dels aspectes necessaris sobre el personal que, per l'exercici de les funcions encomanades, necessiti accedir a àrees o informacions, per garantir la protecció efectiva de la seva entitat, empresa o grup empresarial.

2. Els usuaris de seguretat privada han de situar al capdavant de la seguretat integral de l'entitat, empresa o grup empresarial un director de seguretat quan així ho exigeixi la normativa de desplegament d'aquesta Llei per la dimensió del seu servei de seguretat; quan s'acordi per decisió governativa, en consideració a les mesures de seguretat i al grau de concentració de risc, o quan ho prevegi una disposició especial.

El que disposa aquest apartat és igualment aplicable a les empreses de seguretat privada.

3. En les empreses de seguretat el director de seguretat pot compatibilitzar les seves funcions amb les de cap de seguretat.

4. Quan una empresa de seguretat presti servei a un usuari que disposi del seu propi director de seguretat, les funcions encomanades als caps de seguretat a l'article 35.1.a), b), c) i e), les ha d'assumir el director de seguretat esmentat.

5. L'exercici de funcions, el poden delegar els directors de seguretat en els termes que es disposi reglamentàriament.

Article 37. *Detectius privats.*

1. Els detectius privats s'encarreguen de l'execució personal dels serveis d'investigació privada als quals es refereix l'article 48, mitjançant la realització d'indagacions en relació amb persones, fets i conductes privades.

2. En l'exercici de les seves funcions, els detectius privats estan obligats a:

a) Confeccionar els informes d'investigació relatius als assumptes que tinguin encarregats.

b) Assegurar la col·laboració necessària amb les forces i cossos de seguretat quan les seves actuacions professionals estiguin relacionades amb fets delictius o que puguin afectar la seguretat ciutadana.

c) Ratificar el contingut dels seus informes d'investigació davant les autoritats judicials o policials quan se'ls requereixi per a això.

3. L'exercici de les funcions corresponents als detectius privats no és compatible amb les funcions de la resta del personal de seguretat privada, ni amb les funcions pròpies del personal al servei de qualsevol administració pública.

4. Els detectius privats no poden investigar delictes perseguibles d'ofici, i han de denunciar immediatament davant l'autoritat competent qualsevol fet d'aquesta naturalesa que arribi al seu coneixement, i posar a la seva disposició tota la informació i els instruments que puguin haver obtingut fins a aquest moment.

TÍTOL IV

Serveis i mesures de seguretat

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

Article 38. *Prestació dels serveis de seguretat privada.*

1. Els serveis de seguretat privada s'han de prestar de conformitat amb el que disposen aquesta Llei, en particular els articles 8 i 30, i les normes de desplegament, d'acord amb les estipulacions del contracte, així com, si s'escau, amb l'autorització concedida o declaració responsable presentada.

2. Els serveis de seguretat privada, els han de prestar únicament empreses de seguretat privada, despatxos de detectius i personal de seguretat privada.

3. Reglamentàriament s'han d'establir les condicions i els requisits per a la subcontractació de serveis de seguretat privada.

4. Els vigilants de seguretat, vigilants d'explosius, escortes privats i caps de seguretat han d'exercir les seves funcions professionals integrats en les empreses de seguretat que els tinguin contractats.

5. Els directors de seguretat de les empreses de seguretat privada i de les entitats obligades a disposar d'aquesta figura, de conformitat amb el que disposa l'article 36, han d'exercir les seves funcions integrats en les plantilles de les empreses esmentades.

6. Els guardes rurals poden dur a terme les seves funcions sense necessitat de constituir o estar integrats en empreses de seguretat, i han de prestar els seus serveis directament als titulars de béns i drets que els puguin contractar, de conformitat amb el que s'estableixi reglamentàriament, quan es tracti de serveis de vigilància i protecció d'explotacions agrícoles, finques de caça, pel que fa als diferents aspectes del règim cinegètic, i zones marítimes protegides amb finalitats pesqueres.

7. Els detectius privats han d'exercir les seves funcions professionals a través dels despatxos de detectius per als quals prestin els seus serveis.

Article 39. *Forma de prestació.*

1. Els mitjans utilitzats per les empreses de seguretat en la prestació dels serveis de seguretat privada, els ha d'homologar el Ministeri de l'Interior. En tot cas, els vehicles, uniformes i distintius no poden induir a confusió amb els de les forces i cossos de seguretat, ni amb els de les Forces Armades, i s'han d'ajustar a les característiques que es determinin reglamentàriament.

2. El personal de seguretat privada uniformat, constituït pels vigilants de seguretat i d'explosius i pels guardes rurals i les seves especialitats, ha de prestar els seus serveis vestint l'uniforme i tenint el distintiu del càrrec, i portant els mitjans de defensa reglamentaris, que no han d'incloure armes de foc.

Reglamentàriament es poden establir excepcions a l'obligació d'exercir les seves funcions amb uniforme i distintiu.

3. Previ atorgament de les llicències corresponents, només s'han de portar a terme amb armes de foc els serveis de seguretat privada que preveu l'article 40 i els que es determinin reglamentàriament.

Les armes adequades per efectuar els serveis de seguretat només es poden portar estant de servei, amb les excepcions que s'estableixin reglamentàriament.

4. Excepte en els casos que preveu expressament aquesta Llei i el que es determini reglamentàriament atenent les característiques especials de determinats serveis de seguretat privada, els vigilants de seguretat han d'exercir les seves funcions a l'interior dels immobles o de les propietats de la vigilància dels quals estan encarregats.

5. El personal de seguretat privada, durant la prestació dels serveis de seguretat privada, ha de portar la targeta d'identitat professional i, si s'escau, la documentació corresponent a l'arma de foc.

CAPÍTOL II

Serveis de les empreses de seguretat privada

Article 40. *Serveis amb armes de foc.*

1. Els serveis de seguretat privada següents s'han de prestar amb armes de foc en els termes que es determinin reglamentàriament:

a) Els de vigilància i protecció de l'emmagatzematge, el recompte, la classificació i el transport de diners, valors i objectes valuosos.

b) Els de vigilància i protecció de fàbriques i dipòsits o transport d'armes, cartutxeria metàl·lica i explosius.

c) Els de vigilància i protecció en vaixells mercants i vaixells pesquers que naveguin sota bandera espanyola en aigües en què hi hagi un risc greu per a la seguretat de les persones o dels béns.

d) Quan per les seves característiques i circumstàncies ho requereixin, els de vigilància i protecció perimetral en centres penitenciaris, centres d'internament d'estrangers, establiments militars o altres edificis o instal·lacions d'organismes públics, incloses les infraestructures crítiques.

2. Reglamentàriament s'han de determinar els supòsits en què, valorades circumstàncies com ara la localització, el valor dels objectes a protegir, la concentració del risc, la perillositat, la nocturnitat, les zones rústiques o cinegètiques, o altres de significació anàloga, es pot autoritzar la prestació dels serveis de seguretat privada portant armes de foc.

Així mateix, es pot autoritzar la prestació dels serveis de verificació personal d'alarmes portant armes de foc, quan sigui necessari per garantir la seguretat del personal que els presta, atenent la naturalesa del servei esmentat, a fi de la protecció o altres circumstàncies que hi incideixin.

3. El personal de seguretat privada només pot portar l'arma de foc quan estigui de servei, i pot accedir amb aquesta al lloc on es dugui a terme aquest, llevat que legalment s'estableixi el contrari. Reglamentàriament es poden establir excepcions per a casos determinats.

4. Les armes de foc adequades per efectuar cada tipus de servei són les que reglamentàriament s'estableixin.

Article 41. *Serveis de vigilància i protecció.*

1. Els serveis de vigilància i protecció referits a les activitats que preveu l'article 5.1.a) s'han de prestar per vigilants de seguretat o, si s'escau, per guardes rurals, que han d'exercir les seves funcions, amb caràcter general, a l'interior dels edificis, de les instal·lacions o propietats a protegir. No obstant això, es poden prestar fora d'aquests espais sense necessitat d'autorització prèvia, fins i tot en vies o espais públics o d'ús comú, en els casos següents:

a) La vigilància i protecció sobre accions de manipulació o utilització de béns, maquinària o equips valuosos que hagin de tenir lloc en les vies o espais públics o d'ús comú.

b) La retirada i reposició de fons en caixers automàtics, així com la prestació de serveis de vigilància i protecció d'aquests durant les operacions esmentades, o en les de reparació d'avaries.

c) Els desplaçaments a l'exterior dels immobles objecte de protecció per a la realització d'activitats directament relacionades amb les funcions de vigilància i seguretat dels immobles esmentats.

d) La vigilància i protecció dels mitjans de transport i de les seves infraestructures.

e) Els serveis de ronda o de vigilància discontinua, consistents en la visita intermitent i programada als diferents llocs de vigilància establerts o als diferents llocs objecte de protecció.

f) La persecució dels qui siguin sorpresos en delictes flagrants, en relació amb les persones o béns objecte de la seva vigilància i protecció.

g) Les situacions en què això estigui exigint per raons humanitàries.

h) Els serveis de vigilància i protecció als quals es refereixen els apartats següents.

2. Requereixen autorització prèvia per part de l'òrgan competent els serveis de vigilància i protecció següents, que s'han de prestar en coordinació, quan escaigui, amb les forces i cossos de seguretat, i d'acord amb les seves instruccions:

a) La vigilància en polígons industrials i urbanitzacions delimitats, incloses les seves vies o espais d'ús comú.

b) La vigilància en complexos o parcs comercials i d'oci que estiguin delimitats.

c) La vigilància en esdeveniments culturals, esportius o qualsevol altre esdeveniment de rellevància social que es porti a terme en vies o espais públics o d'ús comú, en coordinació, en tot cas, amb les forces i cossos de seguretat.

d) La vigilància i protecció en recintes i espais oberts que estiguin delimitats.

Reglamentàriament s'han d'establir les condicions i els requisits per a la prestació d'aquests serveis.

3. Quan així ho decideixi l'òrgan competent, i en compliment estricte de les ordres i instruccions de les forces i cossos de seguretat, es poden prestar els serveis de vigilància i protecció següents:

a) La vigilància perimetral de centres penitenciaris.

b) La vigilància perimetral de centres d'internament d'estrangers.

c) La vigilància d'altres edificis o instal·lacions d'organismes públics.

d) La participació en la prestació de serveis encomanats a la seguretat pública, complementant l'acció policial. La prestació d'aquests serveis, també la poden dur a terme guardes rurals.

Article 42. *Serveis de videovigilància.*

1. Els serveis de videovigilància consisteixen en l'exercici de la vigilància a través de sistemes de càmeres o videocàmeres, fixes o mòbils, capaces de captar i enregistrar imatges i sons, inclòs qualsevol mitjà tècnic o sistema que permeti els mateixos tractaments que aquestes.

Quan la finalitat d'aquests serveis sigui prevenir infraccions i evitar danys a les persones o béns objecte de protecció o impedir accessos no autoritzats, els han de prestar necessàriament vigilants de seguretat o, si s'escau, guardes rurals.

No tenen la consideració de servei de videovigilància la utilització de càmeres o videocàmeres l'objecte principal de les quals sigui la comprovació de l'estat d'instal·lacions o béns, el control d'accessos a aparcaments i garatges, o les activitats que es porten a terme des dels centres de control i altres punts, zones o àrees de les autopistes de peatge. Aquestes funcions, les pot portar a terme personal diferent del de seguretat privada.

2. No es poden utilitzar càmeres o videocàmeres amb finalitats de seguretat privada per enregistrar imatges i sons de vies i espais públics o d'accés públic excepte en els supòsits i en els termes i les condicions que preveu la seva normativa específica, prèvia autorització administrativa per l'òrgan competent en cada cas. La seva utilització a l'interior dels domicilis requereix el consentiment del titular.

3. Les càmeres de videovigilància que formin part de mesures de seguretat obligatòries o de sistemes de recepció, verificació i, si s'escau, resposta i transmissió d'alarmes, no requereixen autorització administrativa per a la seva instal·lació, ús o utilització.

4. Els enregistraments efectuats pels sistemes de videovigilància no es poden destinar a un ús diferent del de la seva finalitat. Quan aquests estiguin relacionats amb fets delictius o que afectin la seguretat ciutadana, s'han d'aportar, per iniciativa pròpia o per a requeriment seu, a les forces i cossos de seguretat competents, respectant els criteris de conservació i custòdia d'aquests per a la seva aportació vàlida com a evidència o prova en investigacions policials o judicials.

5. La monitorització, l'enregistrament, el tractament i el registre d'imatges i sons per part dels sistemes de videovigilància estan sotmesos al que preveu la normativa en matèria de protecció de dades de caràcter personal, i especialment als principis de proporcionalitat, idoneïtat i intervenció mínima.

6. En el que no preveuen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, s'ha d'aplicar el que disposa la normativa sobre videovigilància per part de les forces i cossos de seguretat.

Article 43. *Serveis de protecció personal.*

1. Els serveis de protecció personal, a càrrec d'escortes privats, consisteixen en l'acompanyament, la custòdia, la preservació, la defensa i la protecció de la llibertat, vida i integritat física de persones o grups de persones determinades.

2. La prestació de serveis de protecció personal s'ha d'efectuar independentment del lloc on estigui la persona protegida, inclòs el seu trànsit o circulació per les vies públiques, sense que es puguin dur a terme identificacions, restriccions de la circulació, o detencions, excepte en el cas de delictes flagrants relacionats amb l'objecte de la seva protecció.

3. La prestació d'aquests serveis només es pot acomplir prèvia autorització del Ministeri de l'Interior o de l'òrgan autonòmic competent, de conformitat amb el que es disposi reglamentàriament.

Article 44. *Serveis de dipòsit de seguretat.*

1. Els serveis de dipòsit de seguretat, referits a l'activitat que preveu l'article 5.1.c), han d'estar a càrrec de vigilants de seguretat i s'han de prestar obligatòriament quan els objectes en qüestió assoleixin les quanties que s'estableixin reglamentàriament, així com quan les autoritats competents ho determinin en consideració als antecedents i les circumstàncies relacionades amb els objectes esmentats.

2. Els serveis de dipòsit de seguretat referits a l'activitat que preveu l'article 5.1.d) han d'estar a càrrec de vigilants d'explosius i s'han de prestar obligatòriament quan requereixin vigilància, cura i protecció especial, d'acord amb la normativa específica de cada matèria o ho disposin les autoritats competents en consideració als antecedents i les circumstàncies relacionades amb els objectes o substàncies esmentats.

Article 45. *Serveis de transport de seguretat.*

Els serveis de transport i distribució dels objectes i les substàncies a què es refereix l'article anterior s'han de portar a terme mitjançant vehicles condicionats especialment per a cada tipus de transport o altres elements de seguretat específics homologats per al transport, i consisteixen en el seu trasllat material i la seva protecció durant aquest, per vigilants de seguretat o vigilants d'explosius, respectivament, d'acord amb el que preveuen aquesta Llei i les seves normes reglamentàries de desplegament.

Article 46. Serveis d'instal·lació i manteniment.

1. Els serveis d'instal·lació i manteniment d'aparells, equips, dispositius i sistemes de seguretat connectats a centrals receptores d'alarmes, centres de control o de videovigilància consisteixen en l'execució, per tècnics acreditats, de totes les operacions d'instal·lació i manteniment dels aparells, equips, dispositius o sistemes esmentats, que siguin necessàries per al seu funcionament correcte i el bon compliment de la seva finalitat, prèvia elaboració, per enginyers acreditats, del projecte d'instal·lació preceptiu, les característiques del qual s'han de determinar reglamentàriament.

2. Aquests sistemes s'han de sotmetre a revisions preventives amb la periodicitat i forma que es determinin reglamentàriament.

Article 47. Serveis de gestió d'alarmes.

1. Els serveis de gestió d'alarmes, a càrrec d'operadors de seguretat, consisteixen en la recepció, verificació no personal i, si s'escau, transmissió dels senyals d'alarma, relatius a la seguretat i protecció de persones i béns a les forces i cossos de seguretat competents.

2. Els serveis de resposta davant alarmes, els han de prestar vigilants de seguretat o, si s'escau, guardes rurals, i poden comprendre els serveis següents:

a) El dipòsit i la custòdia de les claus dels immobles o objectes on estiguin instal·lats els sistemes de seguretat connectats a la central d'alarmes i, si s'escau, el seu trasllat fins al lloc del qual procedeix el senyal d'alarma verificat o bé l'obertura a distància controlada des de la central d'alarmes.

b) El desplaçament dels vigilants de seguretat o guardes rurals a fi de procedir a la verificació personal de l'alarma rebuda.

c) Facilitar l'accés als serveis policials o d'emergència quan les circumstàncies ho requereixin, bé mitjançant obertures remotes controlades des de la central d'alarmes o amb els mitjans i dispositius d'accés de què es disposi.

3. Quan els serveis es refereixin a l'anàlisi i monitorització d'esdeveniments de seguretat de la informació i les comunicacions, estan subjectes a les especificacions que es determinin reglamentàriament. Els senyals d'alarma referits a aquests esdeveniments, quan correspongui, els ha de posar en coneixement de l'òrgan competent el mateix usuari o l'empresa amb la qual hagi contractat la seguretat.

CAPÍTOL III

Serveis dels despatxos de detectius privats

Article 48. Serveis d'investigació privada.

1. Els serveis d'investigació privada, a càrrec de detectius privats, consisteixen en la realització de les investigacions que siguin necessàries per a l'obtenció i aportació, a compte de tercers legitimats, d'informació i proves sobre conductes o fets privats relacionats amb els aspectes següents:

a) Els relatius a l'àmbit econòmic, laboral, mercantil, financer i, en general, a la vida personal, familiar o social, exceptuada la que es dugui a terme en els domicilis o llocs reservats.

b) L'obtenció d'informació tendent a garantir l'acompliment normal de les activitats que tinguin lloc en fires, hotels, exposicions, espectacles, certàmens, convencions, grans superfícies comercials, locals públics de gran concurrència o àmbits anàlegs.

c) La realització d'investigacions i l'obtenció d'informació i proves relatives a delictes només perseguibles a instància de part per encàrrec dels subjectes legitimats en el procés penal.

2. L'acceptació de l'encàrrec d'aquests serveis pels despatxos de detectius privats requereix, en tot cas, l'acreditació, pel sol·licitant d'aquests serveis, de l'interès legítim al·legat, de la qual cosa s'ha de deixar constància a l'expedient de contractació i investigació que s'obri.

3. En cap cas es pot investigar la vida íntima de les persones que transcorri en els seus domicilis o altres llocs reservats, ni es poden utilitzar en aquest tipus de serveis mitjans personals, materials o tècnics de manera que atemptin contra el dret a l'honor, a la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o al secret de les comunicacions o a la protecció de dades.

4. En la prestació dels serveis d'investigació, els detectius privats no poden utilitzar o fer ús de mitjans, vehicles o distintius que es puguin confondre amb els de les forces i cossos de seguretat.

5. En tot cas, els despatxos de detectius i els detectius privats encarregats de les investigacions han de vetllar pels drets dels seus clients amb respecte als dels subjectes investigats.

6. Els serveis d'investigació privada s'han d'executar amb respecte als principis de raonabilitat, necessitat, idoneïtat i proporcionalitat.

Article 49. *Informes d'investigació.*

1. Per cada servei que els sigui contractat, els despatxos o detectius privats encarregats de l'assumpte han d'elaborar un únic informe en el qual han de reflectir el número de registre assignat al servei, les dades de la persona que encarrega i contracta el servei, l'objecte de la contractació, els mitjans, els resultats, els detectius intervinents i les actuacions efectuades, en les condicions i els terminis que s'estableixin reglamentàriament.

2. En l'informe d'investigació únicament s'ha de fer constar la informació directament relacionada amb l'objecte i la finalitat de la investigació contractada, sense incloure-hi referències, informacions o dades que s'hagin pogut esbrinar relatives al client o al subjecte investigat, en particular les de caràcter personal especialment protegides, que no siguin necessàries o que no guardin una relació directa amb l'esmentat objecte i finalitat ni amb l'interès legítim al·legat per a la contractació.

3. Aquest informe ha d'estar a disposició del client, a qui s'ha de lliurar, si s'escau, quan finalitzi el servei, així com a disposició de les autoritats policials competents per a la inspecció, en els termes que preveu l'article 54.5.

4. Els informes d'investigació s'han de conservar arxivats, almenys, durant tres anys, sense perjudici del que disposa l'article 16.3 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal. Les imatges i els sons enregistrats durant les investigacions s'han de destruir tres anys després de la seva finalització, llevat que estiguin relacionats amb un procediment judicial, una investigació policial o un procediment sancionador. En tot cas, el tractament de les imatges i els sons ha d'observar el que estableix la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal, especialment sobre el bloqueig de dades que preveu aquesta normativa.

5. Les investigacions privades tenen caràcter reservat i les dades obtingudes a través d'aquestes només es poden posar a disposició del client o, si s'escau, dels òrgans judicials i policials, en aquest últim cas únicament per a una investigació policial o per a un procediment sancionador, de conformitat amb el que disposa l'article 25.

Article 50. *Deure de reserva professional.*

1. Els detectius privats estan obligats a guardar reserva sobre les investigacions que facin, i només poden facilitar dades o informacions sobre aquestes a les persones que els les van encarregar i als òrgans judicials i policials competents per a l'exercici de les seves funcions.

2. Només mitjançant un requeriment judicial o una sol·licitud policial relacionada amb l'exercici de les seves funcions en el transcurs d'una investigació criminal o d'un procediment sancionador es pot accedir al contingut de les investigacions fetes pels detectius privats.

CAPÍTOL IV

Mesures de seguretat privada

Article 51. *Adopció de mesures.*

1. Les persones físiques o jurídiques, públiques o privades es poden dotar de mesures de seguretat privada dirigides a la protecció de persones i béns i a l'assegurament de l'acompliment normal de les seves activitats personals o empresarials.

2. Reglamentàriament amb la finalitat de prevenir la comissió d'actes delictius contra ells o pel fet de generar riscos directes per a tercers o ser especialment vulnerables, s'han de determinar els establiments i les instal·lacions industrials, comercials i de serveis i els esdeveniments que estiguin obligats a adoptar mesures de seguretat, així com el tipus i les característiques que hagin d'implantar en cada cas.

3. El Ministeri de l'Interior o, si s'escau, l'òrgan autonòmic competent pot ordenar que els titulars d'establiments o instal·lacions industrials, comercials i de serveis i els organitzadors d'esdeveniments adoptin les mesures de seguretat que s'estableixin reglamentàriament.

L'òrgan competent ha de formular la proposta tenint en compte, a més de la finalitat preventiva de fets delictius i d'evitació de riscos, la naturalesa de l'activitat, la localització dels establiments o les instal·lacions, la concentració de persones o altres circumstàncies que la justifiquin i, prèvia audiència del titular o organitzador, ha de resoldre motivadament.

Quan es consideri necessària la implantació d'aquestes mesures en òrgans o organismes públics, l'òrgan competent ha de formular la proposta corresponent i, previ acord amb l'òrgan administratiu o l'entitat dels quals depenguin les instal·lacions o els locals necessitats de protecció, ha de dictar la resolució que sigui procedent.

4. Les seus i delegacions de les empreses de seguretat privada vinculades a l'operativa de seguretat i els despatxos de detectius privats i les seves sucursals estan obligats a adoptar les mesures de seguretat que s'estableixin reglamentàriament.

5. La celebració d'esdeveniments i l'obertura o el funcionament d'establiments i instal·lacions i d'empreses de seguretat i les seves delegacions i despatxos de detectius i les seves sucursals, que esmenten els apartats 2 i 3, estan condicionades a la implantació efectiva de les mesures de seguretat que siguin obligatòries en cada cas.

6. Els òrgans competents es poden eximir de la implantació de mesures de seguretat obligatòries quan les circumstàncies que concorrin en el cas concret les faci innecessàries o impropedients.

7. Els titulars dels establiments, les instal·lacions i les empreses de seguretat privada i les seves delegacions, així com dels despatxos de detectius privats i les seves sucursals i els organitzadors d'esdeveniments són responsables de l'adopció de les mesures de seguretat que siguin obligatòries en cada cas.

Les empreses de seguretat encarregades de la prestació de les mesures de seguretat que els siguin contractades són responsables de la seva correcta instal·lació, manteniment i funcionament, sense perjudici de la responsabilitat en què puguin incórrer els seus empleats o els titulars dels establiments, les instal·lacions o els organitzadors obligats, si els és imputable qualsevol anomalia en el seu funcionament.

8. Queden sotmesos al que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament els usuaris que, sense estar-hi obligats, adoptin mesures de seguretat, així com els qui adoptin mesures de seguretat addicionals a les obligatòries, respecte d'aquestes.

Article 52. *Tipus de mesures.*

1. Als efectes exclusius d'aquesta Llei, es poden adoptar els tipus de mesures de seguretat següents, destinades a la protecció de persones i béns:

a) De seguretat física, la funcionalitat de les quals consisteix a impedir o dificultar l'accés a determinats llocs o béns mitjançant la interposició de qualsevol tipus de barrera física.

b) De seguretat electrònica, orientades a detectar o advertir qualsevol tipus d'amenaça, perill, presència o intent d'assalt o intrusió que es pugui produir, mitjançant l'activació de qualsevol tipus de dispositiu electrònic.

c) De seguretat informàtica, l'objecte de les quals és la protecció i salvaguarda de la integritat, confidencialitat i disponibilitat dels sistemes d'informació i comunicació, i de la informació que s'hi conté.

d) De seguretat organitzativa, dirigides a evitar o posar límit a qualsevol tipus d'amenaça, perill o atac deliberat, mitjançant la disposició, programació o planificació de comeses, funcions o tasques formalitzades o executades per persones; com ara la creació, l'existència i el funcionament de departaments de seguretat o l'elaboració i aplicació de qualsevol tipus de plans de seguretat, així com qualssevol altres de naturalesa similar que es puguin adoptar.

e) De seguretat personal, per a la prestació de serveis de seguretat que regula aquesta Llei, diferents dels que constitueixen l'objecte específic de les anteriors.

2. Les característiques, els elements i les finalitats de les mesures de seguretat de qualsevol tipus, independentment de qui els utilitzi, s'han de regular reglamentàriament d'acord amb el que preveuen, quant als seus graus i característiques, les normes que contenen especificacions tècniques per a una activitat o producte. Així mateix aquestes mesures de seguretat, mitjans materials i sistemes d'alarma han de disposar de l'avaluació dels organismes de certificació acreditats en el moment de la seva instal·lació i tenen una vigència indefinida, excepte deteriorament o instal·lació d'un sistema nou, que ha de ser conforme a l'homologació que li sigui aplicable.

TÍTOL V

Control administratiu

Article 53. *Actuacions de control.*

1. Correspon a les forces i cossos de seguretat competents en l'exercici de les funcions de control de les empreses, despatxos de detectius, dels seus serveis o actuacions i del seu personal i mitjans en matèria de seguretat privada, el compliment de les ordres i instruccions que imparteixin els òrgans als quals es refereixen els articles 12 i 13.

2. En l'exercici d'aquestes funcions, els membres de les forces i cossos de seguretat competents poden requerir la informació pertinent i adoptar les mesures provisionals que siguin necessàries, en els termes de l'article 55.

3. Quan en l'exercici de les actuacions de control es detecti la possible comissió d'una infracció administrativa, s'ha d'instar l'autoritat competent per a la incoació del procediment sancionador corresponent. Si es tracta de la possible comissió d'un fet delictiu, s'ha de posar immediatament en coneixement de l'autoritat judicial.

4. Qualsevol persona que tingui coneixement d'irregularitats comeses en l'àmbit de la seguretat privada les pot denunciar davant les autoritats o els funcionaris competents, als efectes del possible exercici de les actuacions de control i sanció corresponents.

5. L'accés pels òrgans que tinguin atribuïda la competència de control s'ha de limitar a les dades necessàries per a la realització d'aquesta.

Article 54. *Actuacions d'inspecció.*

1. Les forces i cossos de seguretat competents han d'establir plans anuals d'inspecció ordinària sobre les empreses, els despatxos de detectius privats, el personal,

els serveis, els establiments, els centres de formació, les mesures de seguretat i qualssevol altres activitats o serveis que regula aquesta Llei.

2. Al marge d'aquests plans d'inspecció, quan rebin denúncies sobre irregularitats comeses en l'àmbit de la seguretat privada han de procedir a la comprovació dels fets denunciats i, si s'escau, a instar la incoació del procediment sancionador corresponent.

3. Als efectes anteriorment indicats, les empreses de seguretat, els despatxos de detectius i el personal de seguretat privada, així com els establiments obligats a contractar serveis de seguretat privada, els centres de formació, les centrals d'alarma d'ús propi i els usuaris que contractin els serveis esmentats han de facilitar a les forces i cossos de seguretat competents l'accés a les seves instal·lacions i mitjans als efectes d'inspecció, així com a la informació que contenen els contractes de seguretat, els informes d'investigació i els llibres registre, en els casos i en la forma que es determini reglamentàriament.

4. Les actuacions d'inspecció s'han d'atènyer als principis d'ingerència mínima i proporcionalitat, i han de tenir per finalitat la comprovació del compliment de la legislació aplicable.

5. Quan les actuacions d'inspecció recaiguin sobre els serveis d'investigació privada s'ha de tenir especial cura en la seva execució, i s'han d'extremar les cauteles en relació amb les imatges, els sons o les dades personals obtinguts que constin en l'expedient d'investigació. Les actuacions s'han de limitar a la comprovació de la seva existència, sense entrar en el seu contingut, llevat que estigui relacionat amb una investigació judicial o policial o amb un expedient sancionador.

6. Les inspeccions a les quals es refereixen els apartats anteriors, les han de dur a terme el Cos Nacional de Policia; la Guàrdia Civil, en el cas dels guardes rurals i les seves especialitats i centres i cursos de formació relatius a aquest personal; o el cos de policia autonòmica competent.

7. Sempre que el personal que indica l'apartat anterior faci una inspecció, ha d'estendre l'acta corresponent i, en el cas d'existència d'infracció, n'ha de retre compte a l'autoritat competent.

8. L'accés pels òrgans que tinguin atribuïda la competència d'inspecció s'ha de limitar a les dades necessàries per a la realització d'aquesta.

Article 55. *Mesures provisionals anteriors al procediment.*

1. Els membres de les forces i cossos de seguretat competents poden acordar excepcionalment les següents mesures provisionals anteriors a la incoació eventual d'un procediment sancionador, i n'han de donar compte immediatament a l'autoritat competent:

a) L'ocupació o el precinte de vehicles, armes, material o equips prohibits, no homologats o que siguin perillosos o perjudicials, així com dels instruments i efectes de la infracció, en supòsits de greu risc o perill imminent per a les persones o béns.

b) La suspensió, juntament amb la intervenció o ocupació dels mitjans o instruments que s'estiguin utilitzant, dels serveis de seguretat que s'estiguin prestant sense les garanties preceptives i formalitats legals o sense disposar de l'autorització necessària o declaració responsable, o quan puguin causar danys o perjudicis a tercers o posar en perill la seguretat ciutadana.

c) El cessament dels serveis de seguretat quan es constati que els estan prestant empreses, centrals d'alarma d'ús propi o despatxos de detectius, no autoritzats o que no hagin presentat la declaració responsable, o personal no habilitat o acreditat per a l'exercici legal d'aquests.

d) El cessament de l'activitat docent en matèria de seguretat privada, quan es constati que els centres que la imparteixen no hagin presentat la declaració responsable o el professorat no tingui l'acreditació corresponent.

e) La desconexió dels sistemes d'alarma el mal funcionament dels quals causi perjudicis a la seguretat pública o molèsties a tercers. Quan es tracti d'establiments

obligats a disposar d'aquesta mesura de seguretat, la desconexió s'ha de suplir mitjançant l'establiment d'un servei permanent de vigilància i protecció privada.

f) La retirada de la targeta d'identificació professional al personal de seguretat o de l'acreditació al personal acreditat, quan siguin detinguts per la seva implicació en la comissió de fets delictius.

g) La suspensió, parcial o total, de les activitats dels establiments que siguin notòriament vulnerables i no tinguin en funcionament les mesures de seguretat obligatòries.

2. Aquestes mesures s'han de ratificar, modificar o revocar en el termini màxim de quinze dies. En tot cas queden sense efecte si, transcorregut el termini esmentat, no s'incoa el procediment sancionador o l'acord d'incoació no conté un pronunciament exprés pel que fa a aquestes. L'òrgan competent per ratificar, revocar o modificar les mesures provisionals és el competent per incoar el procediment sancionador.

3. La durada de les mesures que preveu l'apartat 1, que s'ha de notificar als interessats, no pot excedir els sis mesos.

4. Així mateix, independentment de les responsabilitats penals o administratives que pertoquin, els membres de les forces i cossos de seguretat competents s'han de fer càrrec de les armes que es portin o s'utilitzin il·legalment, i han de seguir el que disposa sobre això la normativa d'armes.

TÍTOL VI

Règim sancionador

CAPÍTOL I

Infraccions

Article 56. *Classificació i prescripció.*

1. Les infraccions de les normes que conté aquesta Llei poden ser lleus, greus i molt greus.

2. Les infraccions lleus prescriuen als sis mesos, les greus a l'any i les molt greus als dos anys.

3. El termini de prescripció es compta des de la data en què la infracció s'hagi comès. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput és la de la finalització de l'activitat o la de l'últim acte en què la infracció es consumeixi.

4. La prescripció s'interromp per la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i el termini torna a córrer si l'expedient queda paralitzat durant sis mesos per causa no imputable a aquells contra els quals s'adreci.

Article 57. *Infraccions de les empreses que duguin a terme activitats de seguretat privada, dels seus representants legals, dels despatxos de detectius privats i de les centrals d'alarma d'ús propi.*

Les empreses que duguin a terme activitats de seguretat privada, els seus representants legals, els despatxos de detectius privats i les centrals d'alarma d'ús propi poden incórrer en les infraccions següents:

1. Infraccions molt greus:

a) La prestació de serveis de seguretat privada a tercers sense tenir autorització o, si s'escau, sense haver presentat la declaració responsable que preveu l'article 18.1 i 2 per a la prestació dels serveis de què es tracti.

b) La contractació o utilització, en serveis de seguretat privada, de persones que no tinguin l'habilitació o acreditació corresponent.

c) La realització d'activitats que prohibeix l'article 8.4, sobre reunions o manifestacions, conflictes polítics o laborals, control d'opinions o la seva expressió, o la informació a terceres persones sobre béns de la seguretat o investigació dels quals hagin estat encarregats, o qualsevol altra forma de trencament del deure de reserva, quan no siguin constitutives de delictes i llevat que siguin constitutives d'infracció a la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal.

d) La instal·lació o utilització de mitjans materials o tècnics no homologats quan l'homologació sigui preceptiva i siguin susceptibles de causar dany greu a les persones o als interessos generals.

e) La negativa a facilitar, quan escaigui, la informació continguda en els contractes de seguretat privada, en els llibres registre o l'accés als informes d'investigació privada.

f) L'incompliment de les previsions normatives sobre adquisició i ús d'armes, així com sobre disponibilitat d'armes i custòdia d'aquelles, particularment la tinença d'armes pel personal al seu servei fora dels casos permesos per aquesta Llei, o la contractació d'instructors de tir que no tinguin l'habilitació oportuna.

g) La prestació de serveis de seguretat privada amb armes de foc fora del que disposa aquesta Llei.

h) La negativa a prestar auxili o col·laboració a les forces i cossos de seguretat en la investigació i persecució d'actes delictius; en el descobriment i la detenció dels delinqüents; o en la realització de les funcions inspectores o de control que els corresponguin.

i) L'incompliment de l'obligació que imposen als representants legals l'article 22.3.

j) L'absència de les mesures de seguretat obligatòries, per part de les empreses de seguretat privada i els despatxos de detectius, a les seves seus, delegacions i sucursals.

k) L'incompliment de les condicions de prestació de serveis que estableix l'autoritat competent en relació amb l'exercici del dret de vaga en serveis essencials, o en els quals el servei de seguretat s'hagi imposat obligatòriament, en els casos a què es refereix l'article 8.6.

l) L'incompliment dels requisits que imposen a les empreses de seguretat l'article 19. 1, 2 i 3, i l'article 35.2.

m) L'incompliment dels requisits que imposa als despatxos de detectius l'article 24. 1 i 2.

n) La manca de transmissió a les forces i cossos de seguretat competents de les alarmes reals que es registrin a les centrals receptores d'alarmes privades, incloses les d'ús propi, així com el retard en la seva transmissió, quan aquestes conductes no estiguin justificades.

ñ) La prestació de serveis compatibles que preveu l'article 6.2 amb personal no habilitat que utilitzi armes o mitjans de defensa reservats al personal de seguretat privada.

o) La realització d'investigacions privades a favor de sol·licitants en els quals no concorri un interès legítim en l'assumpte.

p) La prestació de serveis de seguretat privada sense formalitzar els contractes corresponents.

q) L'ús o la utilització, en serveis de seguretat privada, de mesures o de mitjans personals, materials o tècnics de manera que s'atempti contra el dret a l'honor, a la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o al secret de les comunicacions, sempre que no constitueixin delictes.

r) La manca de comunicació per part d'empreses de seguretat informàtica de les incidències relatives al sistema de la protecció de les quals siguin responsables quan sigui preceptiu.

s) La comissió d'una tercera infracció greu o d'una de greu i una altra de molt greu en el període de dos anys, havent estat sancionats per les anteriors.

t) La prestació d'activitats alienes a les de seguretat privada, excepte les compatibles que preveu l'article 6 de la present Llei.

2. Infraccions greus:

- a) La instal·lació o utilització de mitjans materials o tècnics no homologats, quan l'homologació sigui preceptiva.
- b) La prestació de serveis de seguretat privada amb vehicles, uniformes, distintius, armes o mitjans de defensa que no reuneixin les característiques reglamentàries.
- c) La prestació de serveis de seguretat privada sense tenir els requisits específics d'autorització o presentació de declaració responsable per a la realització d'aquest tipus de serveis. Aquesta infracció també és aplicable quan aquests serveis es portin a terme fora del lloc o de l'àmbit territorial per al qual estiguin autoritzats o s'hagi presentat la declaració responsable, o sense tenir l'autorització prèvia o la declaració esmentada quan aquestes siguin preceptives, o quan es portin a terme en condicions diferents de les que preveu expressament l'autorització del servei.
- d) La retenció de la documentació professional del personal de seguretat privada, o de l'acreditació del personal acreditat.
- e) La prestació de serveis de seguretat privada sense comunicar correctament els contractes corresponents al Ministeri de l'Interior o a l'òrgan autonòmic competent, o en els casos en què la comunicació s'hagi produït amb posterioritat a l'inici del servei.
- f) La prestació de serveis de seguretat privada sense complir el que estipula el contracte corresponent.
- g) La manca de substitució davant l'abandonament o l'omissió injustificats del servei per part del personal de seguretat privada, dins de la jornada laboral establerta.
- h) La utilització, en l'exercici de funcions de seguretat privada, de personal de seguretat privada, amb una antiguitat mínima d'un any en l'empresa, que no hagi fet els cursos corresponents d'actualització o especialització, no els hagi superat, o no els hagi fet amb la periodicitat que es determini reglamentàriament.
- i) La manca de presentació al Ministeri de l'Interior o a l'òrgan autonòmic competent del certificat acreditatiu de la vigència del contracte d'assegurança, aval o assegurança de caució en els termes que estableixen l'article 19.1.e) i f) i 24.2.e) i f), així com la no-presentació de l'informe d'activitats i el resum del compte anual als quals es refereix l'article 21.1.e), o la no-presentació de la memòria a la qual es refereix l'article 25.1.i).
- j) La comunicació d'una falsa alarma o de més per negligència, funcionament deficient o manca de verificació prèvia.
- k) L'obertura de delegacions o sucursals sense obtenir l'autorització necessària o sense haver presentat la declaració responsable davant l'òrgan competent, quan sigui preceptiu.
- l) La manca de comunicació al Ministeri de l'Interior o, si s'escau, a l'òrgan autonòmic competent, de les altes i baixes del personal de seguretat privada, així com dels canvis que es produeixen en els seus representants legals i qualsevol variació en la composició personal dels òrgans d'administració, gestió, representació i direcció.
- m) La prestació de servei per part del personal de seguretat privada sense la deguda uniformitat o sense els mitjans que siguin exigibles reglamentàriament.
- n) La no-realització de les revisions anuals obligatòries dels sistemes o les mesures de seguretat el manteniment dels quals tinguin contractat.
- ñ) La carència o manca d'emplenament de qualsevol dels llibres registre obligatoris.
- o) La manca de comunicació al Ministeri de l'Interior o, si s'escau, a l'òrgan autonòmic competent de qualsevol canvi relatiu a la seva personalitat o forma jurídica, denominació, número d'identificació fiscal o domicili.
- p) La manca de manteniment, en tot moment, dels requisits que estableix per als representants legals l'article 22.2.
- q) El funcionament deficient, per part de les empreses de seguretat privada i despatxos de detectius, a les seves seus, delegacions o sucursals, de les mesures de seguretat obligatòries, així com l'incompliment de les revisions obligatòries d'aquestes.
- r) La prestació de serveis compatibles que preveu l'article 6.2 amb la utilització de personal no habilitat que utilitzi distintius, uniformes o mitjans que es puguin confondre amb els del personal de seguretat privada.

- s) L'incompliment dels requisits imposats a les empreses de seguretat informàtica.
- t) La prestació de serveis sense complir el que disposa l'article 19.4.
- u) L'actuació de vigilants de seguretat a l'exterior de les instal·lacions, els immobles o les propietats de la vigilància o protecció dels quals estiguin encarregades les empreses de seguretat privada amb motiu de la prestació de serveis d'aquesta naturalesa, fora dels supòsits legalment previstos.
- v) No disposar la documentació professional sobre contractes, informes d'investigació i llibres registres a les dependències del Cos Nacional de Policia o, si s'escau, del cos de policia autonòmic competent, en cas de tancament del despatx de detectius privats.
- w) La comissió d'una tercera infracció lleu o d'una de greu i una altra de lleu, en el període de dos anys, havent recaigut una sanció per les anteriors.
- x) La publicitat de serveis de seguretat privada per part de persones, físiques o jurídiques, que no tenen l'autorització corresponent o sense haver presentat una declaració responsable.
- y) La prestació de serveis de seguretat privada en condicions diferents de les que preveuen les comunicacions dels contractes corresponents.

3. Infraccions lleus:

- a) L'incompliment de la periodicitat de les revisions obligatòries dels sistemes o les mesures de seguretat el manteniment dels quals tinguin contractat.
- b) La utilització en els serveis de seguretat privada de vehicles, uniformes o distintius amb aparença o semblança als de les forces i cossos de seguretat o de les Forces Armades.
- c) La manca de diligència en l'emplenament dels llibres registre obligatoris.
- d) En general, l'incompliment dels tràmits, les condicions o les formalitats que estableix aquesta Llei, sempre que no constitueixi infracció greu o molt greu.

Article 58. *Infraccions del personal que exerceixi funcions de seguretat privada.*

El personal que exerceixi funcions de seguretat privada, així com els enginyers, tècnics, operadors de seguretat i professors acreditats poden incórrer en les infraccions següents:

1. Infraccions molt greus:

- a) L'exercici de funcions de seguretat privada per a tercers sense tenir l'habilitació o acreditació necessària.
- b) L'incompliment de les previsions que conté aquesta Llei sobre tinença d'armes de foc fora del servei i sobre la seva utilització.
- c) La manca de reserva deguda sobre els fets que coneguin en l'exercici de les seves funcions o la utilització de mitjans materials o tècnics de manera que atemptin contra el dret a l'honor, a la intimitat personal o familiar, a la pròpia imatge o al secret de les comunicacions quan no constitueixin delictes.
- d) La negativa a prestar auxili o col·laboració a les forces i cossos de seguretat, quan escaigui, en la investigació i persecució d'actes delictius; en el descobriment i la detenció dels delinqüents; o en la realització de les funcions inspectores o de control que els corresponguin.
- e) La negativa a identificar-se professionalment, en l'exercici de les seves funcions respectives, davant l'autoritat o els seus agents, quan se'ls requereixi per a això.
- f) La realització d'investigacions sobre delictes perseguibles d'ofici o la manca de denúncia a l'autoritat competent dels delictes que coneguin els detectius privats en l'exercici de les seves funcions.
- g) La realització d'activitats que prohibeix l'article 8.4 sobre reunions o manifestacions, conflictes polítics i laborals, control d'opinions o la seva expressió, o la informació a terceres persones sobre béns de la seguretat dels quals estiguin encarregats,

en cas que no siguin constitutives de delictes; llevat que siguin constitutives d'infracció a la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal.

- h) L'exercici abusiu de les seves funcions en relació amb els ciutadans.
- i) La realització, l'ordre o la tolerància, en l'exercici de la seva actuació professional, de pràctiques abusives, arbitràries o discriminatòries, inclòs l'assetjament, que comportin violència física o moral, quan no constitueixin delictes.
- j) L'abandonament o l'omissió injustificats del servei per part del personal de seguretat privada, dins de la jornada laboral establerta.
- k) L'elaboració de projectes o l'execució d'instal·lacions o manteniments de sistemes de seguretat connectats a centrals receptores d'alarmes, centres de control o de videovigilància, sense disposar de l'acreditació corresponent expedida pel Ministeri de l'Interior.
- l) La no-realització de l'informe d'investigació que preceptivament han d'elaborar els detectius privats o el seu no-lliurament al contractant del servei, o l'elaboració d'informes paral·lels.
- m) L'exercici de funcions de seguretat privada per part del personal a què es refereix l'article 28.3 i 4.
- n) La comissió d'una tercera infracció greu o d'una de greu i una altra de molt greu en el període de dos anys, havent estat sancionat per les anteriors.

2. Infraccions greus:

- a) La realització de funcions de seguretat privada que excedeixin l'habilitació obtinguda.
- b) L'exercici de funcions de seguretat privada per personal habilitat, no integrat en empreses de seguretat privada, o en la plantilla de l'empresa, quan sigui preceptiu de conformitat amb el que disposa l'article 38.5, o al marge dels despatxos de detectius.
- c) La manca de respecte a l'honor o a la dignitat de les persones.
- d) L'exercici del dret a la vaga al marge del que s'ha disposat sobre això respecte per als serveis que siguin essencials o que l'autoritat pública competent declari essencials, o en els quals el servei de seguretat s'hagi imposat obligatòriament, en els casos a què es refereix l'article 8.6.
- e) La no-identificació professional, en l'exercici de les seves funcions respectives, quan siguin requerits per a això pels ciutadans.
- f) La retenció de la documentació personal en contra del que preveu l'article 32.1.b).
- g) La manca de diligència en el compliment de les funcions respectives per part del personal habilitat o acreditat.
- h) La identificació professional fent ús de documents o distintius diferents dels que es disposen legalment per a això o acompanyant-los amb emblemes o distintius d'aparença semblant als de les forces i cossos de seguretat o de les Forces Armades.
- i) La negativa a fer els cursos de formació permanent als quals estan obligats.
- j) L'elaboració de projectes o l'execució d'instal·lacions o manteniments de sistemes de seguretat connectats a centrals receptores d'alarmes, centres de control o de videovigilància, no ajustats a les normes tècniques que reglamentàriament s'estableixen.
- k) L'omissió, total o parcial, de les dades que obligatòriament ha de contenir l'informe d'investigació que han d'elaborar els detectius privats.
- l) L'exercici de funcions de seguretat privada incompatibles entre si, per part de personal habilitat per a aquestes.
- m) La comissió d'una tercera infracció lleu o d'una de greu i una altra de lleu, en el període de dos anys, havent recaigut sanció per les anteriors.
- n) La validació provisional de sistemes o mesures de seguretat que no s'adeqüin a la normativa de seguretat privada.

3. Infraccions lleus:

- a) L'actuació sense la deguda uniformitat o mitjans, que reglamentàriament siguin exigibles, o sense portar els distintius o la documentació professional, així com la corresponent a l'arma de foc utilitzada en la prestació del servei encomanat.
- b) El tracte incorrecte o desconsiderat amb els ciutadans.

c) El no-emplenament, total o parcial, per part dels tècnics acreditats, del document justificatiu de les revisions obligatòries dels sistemes de seguretat connectats a centrals receptores d'alarmes, centres de control o de videovigilància.

d) En general, l'incompliment dels tràmits, les condicions o les formalitats que estableix aquesta Llei, sempre que no constitueixi infracció greu o molt greu.

Article 59. *Infraccions dels usuaris i centres de formació.*

Els usuaris de serveis de seguretat privada i els centres de formació de personal de seguretat privada poden incórrer en les infraccions següents:

1. Molt greus:

a) La contractació o utilització sabent-ho dels serveis d'empreses de seguretat o despatxos de detectius que no tenen l'autorització específica o declaració responsable necessària per a l'acompliment dels serveis de seguretat privada.

b) La utilització d'aparells d'alarmes o altres dispositius de seguretat no homologats quan siguin susceptibles de causar danys greus a les persones o als interessos generals.

c) L'incompliment, per part dels centres de formació, dels requisits i les condicions que exigeix la declaració responsable, o impartir cursos sense haver-la presentat.

d) La negativa a prestar auxili o col·laboració a les forces i cossos de seguretat competents en la realització de les funcions inspectores de les mesures de seguretat, dels centres de formació i dels establiments obligats.

e) La no-adequació dels cursos que s'imparteixin en els centres de formació al que es preveu reglamentàriament quant a la seva durada, modalitats i contingut.

f) La manca d'adopció o instal·lació de les mesures de seguretat que siguin obligatòries.

g) La manca de comunicació de les incidències detectades i confirmades en el seu centre de control de la seguretat de la informació i les comunicacions, quan sigui preceptiu.

h) La contractació o utilització sabent-ho de les persones que no tenen l'habilitació o acreditació necessàries per a la prestació de serveis de seguretat o la utilització de personal docent no acreditat en activitats de formació.

i) La comissió d'una tercera infracció greu o d'una de greu i una altra de molt greu en el període de dos anys, havent estat sancionats per les anteriors.

j) L'entrada en funcionament, sense prèvia autorització, de centrals receptores d'alarmes d'ús propi per part d'entitats públiques o privades.

k) Obligar personal habilitat contractat a dur a terme altres funcions diferents d'aquelles per a les quals va ser contractat.

2. Greus:

a) L'incompliment de les revisions preceptives dels sistemes o les mesures de seguretat obligatòries que tinguin instal·lats.

b) La utilització d'aparells d'alarma o altres dispositius de seguretat no homologats.

c) La no-comunicació a l'òrgan competent de les modificacions que afectin qualsevol dels requisits que van donar lloc a l'autorització dels centres de formació.

d) La impartició dels cursos de formació fora de les instal·lacions autoritzades dels centres de formació.

e) El funcionament anormal de les mesures de seguretat obligatòries adoptades o instal·lades quan ocasionin perjudicis a la seguretat pública o a tercers.

f) La utilització de personal docent no acreditat en activitats de formació.

g) La comissió d'una tercera infracció lleu o d'una de greu i una altra de lleu, en el període de dos anys, havent recaigut sanció per les anteriors.

h) L'incompliment, per part dels usuaris de seguretat privada, de l'obligació de situar al capdavant de la seguretat integral de l'entitat, l'empresa o el grup empresarial un director de seguretat, en contra del que preveu l'article 36.2.

3. Lleus:

- a) La utilització d'aparells o dispositius de seguretat sense ajustar-se a les normes que els regulin, o quan el seu funcionament causi danys o molèsties desproporcionats a tercers.
- b) El funcionament anormal de les mesures o els sistemes de seguretat que es tinguin instal·lats.
- c) Les irregularitats en l'emplenament dels registres previnguts.
- d) En general, l'incompliment de les obligacions que conté aquesta Llei que no constitueixi infracció greu o molt greu.

Article 60. *Col·laboració reglamentària.*

Les disposicions reglamentàries de desplegament poden introduir especificacions o graduacions en el quadre de les infraccions i sancions que estableix aquesta Llei que, sense constituir infraccions o sancions noves, ni alterar la naturalesa o els límits de les quals s'hi preveuen, contribueixin a la identificació més correcta de les conductes o a la determinació més precisa de les sancions corresponents.

CAPÍTOL II

Sancions

Article 61. *Sancions a les empreses que duguin a terme activitats de seguretat privada, els seus representants legals, els despatxos de detectius privats i les centrals d'alarma d'ús propi.*

Les autoritats competents poden imposar, per la comissió de les infraccions que tipifica l'article 57, les sancions següents:

1. Per la comissió d'infraccions molt greus:
 - a) Multa de 30.001 a 600.000 euros.
 - b) Extinció de l'autorització, o el tancament de l'empresa o despatx en els casos de declaració responsable, que comporta la prohibició de tornar a obtenir-la o presentar-la, respectivament, per un termini d'entre un i dos anys, i cancel·lació de la inscripció en el registre corresponent.
 - c) Prohibició per ocupar càrrecs de representació legal en empreses de seguretat privada per un termini d'entre un i dos anys.
2. Per la comissió d'infraccions greus:
 - a) Multa de 3.001 a 30.000 euros.
 - b) Suspensió temporal de l'autorització o de la declaració responsable per un termini d'entre sis mesos i un any.
 - c) Prohibició per ocupar càrrecs de representació legal en empreses de seguretat privada per un termini d'entre sis mesos i un any.
3. Per la comissió d'infraccions lleus:
 - a) Advertiment.
 - b) Multa de 300 a 3.000 euros.

Article 62. *Sancions al personal.*

Les autoritats competents poden imposar, per la comissió de les infraccions que tipifica l'article 58, les sancions següents:

1. Per la comissió d'infraccions molt greus:
 - a) Multa de 6.001 a 30.000 euros.
 - b) Extinció de l'habilitació, que comporta la prohibició de tornar a obtenir-la per un termini d'entre un i dos anys, i cancel·lació de la inscripció en el Registre nacional.
2. Per la comissió d'infraccions greus:
 - a) Multa de 1.001 a 6.000 euros.
 - b) Suspensió temporal de l'habilitació per un termini d'entre sis mesos i un any.
3. Per la comissió d'infraccions lleus:
 - a) Advertiment.
 - b) Multa de 300 a 1.000 euros.

Article 63. Sancions a usuaris i centres de formació.

Les autoritats competents poden imposar, per la comissió de les infraccions que tipifica l'article 59, les sancions següents:

1. Per la comissió d'infraccions molt greus:
 - a) Multa de 20.001 a 100.000 euros.
 - b) Tancament del centre de formació, que comporta la prohibició de tornar a presentar la declaració responsable per a la seva obertura per un termini d'entre un i dos anys, i cancel·lació de la inscripció en el registre corresponent.
 - c) La clausura, des de sis mesos i un dia a dos anys, dels establiments que no tinguin en funcionament les mesures de seguretat obligatòries.
2. Per la comissió d'infraccions greus:
 - a) Multa de 3.001 a 20.000 euros.
 - b) Suspensió temporal de la declaració responsable del centre de formació per un termini d'entre sis mesos i un any.
3. Per la comissió d'infraccions lleus:
 - a) Advertiment.
 - b) Multa de 300 a 3.000 euros.

Article 64. Graduació de les sancions.

Per a la graduació de les sancions, els òrgans competents han de tenir en compte la gravetat i transcendència del fet, el possible perjudici per a l'interès públic, la situació de risc creada o mantinguda per a persones o béns, la reincidència, la intencionalitat, el volum d'activitat de l'empresa de seguretat, despatx de detectius, centre de formació o establiment contra el qual es dicti la resolució sancionadora, i la capacitat econòmica de l'infractor.

Article 65. Aplicació de les sancions.

1. Les sancions que preveu aquesta Llei es poden aplicar de manera alternativa o acumulativa.
2. L'aplicació de sancions pecuniàries ha de tendir a evitar que la comissió de les infraccions tipificades no sigui més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de les normes infringides.

Article 66. *Competència sancionadora.*

1. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, la potestat sancionadora correspon:

a) Al ministre de l'Interior, per imposar les sancions d'extinció de les autoritzacions, habilitacions i declaracions responsables.

b) Al secretari d'Estat de Seguretat, per imposar la resta de sancions per infraccions molt greus.

c) Al director general de la Policia, per imposar les sancions per infraccions greus.

Quan, en el curs de les inspeccions per part de la Guàrdia Civil dels cursos per a guardes rurals, impartits per centres de formació no exclusius d'aquests, es detectin possibles infraccions, la sanció correspon al director general de la Policia.

d) Al director general de la Guàrdia Civil, per imposar les sancions per infraccions greus en relació amb els guardes rurals i centres i cursos de formació exclusius per a aquest personal.

e) Als delegats i als subdelegats del Govern, per imposar les sancions per infraccions lleus.

2. En l'àmbit de les comunitats autònomes amb competència en matèria de seguretat privada, la potestat sancionadora correspon als titulars dels òrgans que es determinin en cada cas.

3. Contra les resolucions sancionadores es poden interposar els recursos que preveuen la legislació de procediment administratiu i la de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 67. *Decomís del material.*

El material prohibit, no homologat o indegudament utilitzat en serveis de seguretat privada, s'ha de decomissar i se n'ha de procedir a la destrucció si no és de comerç lícit, o a l'alienació sinó, i la quantitat que s'obtingui ha de quedar en dipòsit per fer front a les responsabilitats administratives o d'un altre ordre en què s'hagi pogut incórrer.

Article 68. *Prescripció de les sancions.*

1. Les sancions imposades per infraccions lleus, greus o molt greus prescriuen, respectivament, al cap d'un any, dos anys i quatre anys.

2. El termini de prescripció es comença a comptar des del dia següent a aquell en què sigui ferma la resolució per la qual s'imposa la sanció, si aquesta no s'ha començat a executar, o des que es trenqui el seu compliment, si ha començat, i s'interromp des que es comenci o es reprengui l'execució o el compliment.

CAPÍTOL III

Procediment

Article 69. *Mesures cautelars.*

1. Iniciat el procediment sancionador, l'òrgan que n'hagi ordenat la incoació pot adoptar les mesures cautelars necessàries per garantir-ne la instrucció adequada, així com per evitar la continuació de la infracció o assegurar el pagament de la sanció, en cas que aquesta sigui pecuniària, i el seu compliment en la resta de casos.

2. Aquestes mesures, que han de ser congruents amb la naturalesa de la presumpta infracció i proporcionades a la gravetat d'aquesta, poden consistir en:

a) L'ocupació o el precinte de vehicles, armes, material o equip prohibit no homologat o que sigui perillós o perjudicial, així com dels instruments i efectes de la infracció.

b) La retirada preventiva de les autoritzacions, habilitacions, permisos o llicències, o la suspensió, si s'escau, de l'eficàcia de les declaracions responsables.

c) La suspensió de l'habilitació del personal de seguretat privada i, si s'escau, de la tramitació del procediment per a l'atorgament d'aquella, mentre duri la instrucció d'expedients per infraccions greus o molt greus en matèria de seguretat privada.

També es poden suspendre l'habilitació i tramitació esmentades, fins que finalitzi el procés per delictes contra aquest personal.

3. Les mesures cautelars que preveuen els paràgrafs b) i c) de l'apartat anterior no poden tenir una durada superior a un any.

Article 70. *Executorietat.*

1. Les sancions imposades són immediatament executives des que la resolució adquireixi fermesa en via administrativa.

2. Quan la sanció sigui de naturalesa pecuniària i no s'hagi previst termini per satisfer-la, l'autoritat que la va imposar l'ha d'assenyalar, sense que pugui ser inferior a quinze dies hàbils ni superior a trenta, i es pot acordar el fraccionament del pagament.

3. En els casos de suspensió temporal i extinció de l'eficàcia d'autoritzacions, habilitacions o declaracions responsables i prohibició de l'exercici de la representació legal de les empreses, l'autoritat sancionadora ha d'assenyalar un termini d'execució suficient, que no pot ser inferior a quinze dies hàbils ni superior a dos mesos, i ha d'escoltar el sancionat i els tercers que puguin estar directament afectats.

Article 71. *Publicitat de les sancions.*

Les sancions, així com els noms, els cognoms, la denominació o la raó social de les persones físiques o jurídiques responsables de la comissió d'infraccions molt greus, quan hagin adquirit fermesa en via administrativa, es poden fer públiques, en virtut d'un acord amb l'autoritat competent per a la seva imposició, sempre que concorri risc per a la seguretat dels usuaris o ciutadans, reincidència en infraccions de naturalesa anàloga o intencionalitat acreditada.

Article 72. *Multes coercitives.*

1. Per aconseguir el compliment de les resolucions sancionadores, les autoritats competents que esmenta l'article 66 poden imposar multes coercitives, d'acord amb el que estableix la legislació de procediment administratiu.

2. La quantia d'aquestes multes no ha d'excedir els 6.000 euros, però es pot augmentar successivament en el 50 per 100 de la quantitat anterior en casos de reiteració de l'incompliment.

3. Les multes coercitives són independents de les sancions pecuniàries que es puguin imposar i compatibles amb aquestes.

Disposició addicional primera. *Comercialització de productes.*

En la comercialització de productes provinents dels estats membres de la Unió Europea, de l'Espai Econòmic Europeu o de qualsevol tercer país amb el qual la Unió Europea tingui un acord d'associació i que estiguin sotmesos a reglamentacions nacionals de seguretat, equivalents a la reglamentació espanyola de seguretat privada, cal atènyer-se als estàndards que preveuen les entitats de certificació acreditades que ofereixin, a través de la seva administració pública competent, garanties tècniques professionals i d'independència i imparcialitat equivalents a les exigides per la legislació espanyola, i al fet que les disposicions de l'Estat, sobre la base de les quals s'avalua la conformitat, comportin un nivell de seguretat equivalent al que exigeixen les disposicions legals aplicables.

Disposició addicional segona. *Contractació de serveis de seguretat privada per les administracions públiques.*

1. En consideració a la rellevància per a la seguretat pública dels serveis de seguretat privada, de conformitat amb l'article 118 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, els òrgans de contractació de les administracions públiques poden establir condicions especials d'execució dels contractes de serveis de seguretat relacionades amb el compliment de les obligacions laborals per part de les empreses de seguretat privada contractistes.

2. Els plecs de clàusules administratives particulars o els contractes poden establir penalitats per al cas d'incompliment d'aquestes condicions especials d'execució, o atribuir-los el caràcter d'obligacions contractuals essencials als efectes de la resolució dels contractes, d'acord amb els articles 212.1 i 223.f).

Disposició addicional tercera. *Cooperació administrativa.*

En consideració a la rellevància per a la seguretat pública dels serveis de seguretat privada, els òrgans competents en matèria policial, tributària, laboral i de seguretat social han d'establir mecanismes d'informació, control i inspecció conjunta en relació amb les empreses de seguretat privada per evitar el frau i l'intrusisme.

Disposició transitòria primera. *Habilitacions professionals anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

1. Les habilitacions del personal de seguretat privada obtingudes abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei mantenen la seva validesa sense necessitat de cap convalidació o bescanvi.

2. Les habilitacions corresponents als guardes particulars del camp s'entenen fetes a la nova categoria de guardes rurals.

Disposició transitòria segona. *Personal de centrals receptores d'alarmes.*

Els qui a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin exercint la seva activitat en centrals receptores d'alarmes poden continuar exercint les seves funcions sense necessitat d'obtenir cap acreditació específica.

Disposició transitòria tercera. *Enginyers i tècnics de les empreses de seguretat.*

Els enginyers i tècnics enquadrats, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, en empreses de seguretat autoritzades per a l'activitat d'instal·lació i manteniment de sistemes de seguretat que preveu l'article 5.1.f) poden continuar exercint les seves funcions sense necessitat d'obtenir l'acreditació específica a la qual es refereix l'article 19.1.c).

Disposició transitòria quarta. *Terminis d'adequació.*

1. Les empreses de seguretat privada i les seves delegacions, els despatxos de detectius privats i les seves sucursals, les mesures de seguretat adoptades i el material o equip en ús a l'entrada en vigor d'aquesta Llei d'acord amb la normativa anterior, però que no compleixin, totalment o parcialment, els requisits o les exigències que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, s'han d'adaptar a aquests requisits i exigències, dins dels terminis d'adequació següents, computats a partir de la seva entrada en vigor:

a) Dos anys respecte als requisits nous de les empreses de seguretat privada i les seves delegacions i dels despatxos de detectius privats i les seves sucursals.

b) Deu anys per a les mesures de seguretat electròniques de les empreses de seguretat, dels establiments obligats i de les instal·lacions dels usuaris no obligats.

c) Un any per a l'obtenció de la certificació que preveu l'article 19.4.

2. Les mesures de seguretat física instal·lades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei tenen una validesa indefinida, fins al final de la seva vida útil; no obstant això, s'han d'actualitzar en cas que es vegin afectades per reformes estructurals dels sistemes de seguretat dels quals formin part.

3. Els sistemes de seguretat i els elements de seguretat física, electrònica i informàtica que s'instal·lin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei han de complir totes les exigències i els requisits que estableixen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

Disposició transitòria cinquena. *Activitat de planificació i assessorament.*

1. Les empreses de seguretat autoritzades i inscrites únicament per a l'activitat de planificació i assessorament que preveu l'article 5.1.g) de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada, disposen d'un termini de tres mesos, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per sol·licitar autorització per a qualsevol de les activitats que enumera l'article 5.1 d'aquesta, excepte la que preveu el paràgraf h).

2. Les empreses de seguretat referides a l'apartat anterior que, transcorregut el termini esmentat, no hagin sol·licitat l'autorització esmentada, se les ha de donar de baixa d'ofici, i se n'ha de cancel·lar la inscripció en el Registre nacional de seguretat privada i, si s'escau, en el registre autonòmic corresponent.

3. En el cas de les empreses de seguretat que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, estiguin autoritzades i inscrites per a l'activitat de planificació i assessorament i, a més, per a qualsevol altra que preveu l'article 5.1, s'ha de cancel·lar d'ofici la seva inscripció i autorització en el Registre nacional de seguretat privada i, si s'escau, en el registre autonòmic corresponent únicament respecte a l'activitat de planificació i assessorament esmentada.

4. Les empreses de seguretat que esmenta l'apartat anterior disposen d'un termini d'un any, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per adequar els imports respectius de l'assegurança de responsabilitat civil o una altra garantia financera, així com de l'aval o assegurança de caució, en funció de les activitats per a les quals continuïn autoritzades i inscrites en els registres corresponents.

5. Els procediments administratius que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'estiguin tramitant en relació amb la sol·licitud d'autorització i inscripció per dur a terme únicament l'activitat de planificació i assessorament esmentada s'han de donar per finalitzats, i s'ha de procedir a l'arxivament de les actuacions.

6. Els procediments administratius que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'estiguin tramitant en relació amb la sol·licitud d'autorització per dur a terme activitats de seguretat privada entre les quals s'inclogui l'activitat de planificació i assessorament esmentada, han de continuar la seva tramitació en relació exclusivament amb la resta d'activitats sol·licitades.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queda derogada la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada, i totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

2. El Reglament de seguretat privada, aprovat pel Reial decret 2364/1994, de 9 de desembre, i la resta de la normativa de desplegament de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, i del mateix Reglament mantenen la seva vigència en el que no contravingui aquesta Llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.29a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de seguretat pública.

Disposició final segona. *Procediment administratiu.*

En tot el que no regula expressament aquesta Llei s'ha d'aplicar la legislació sobre procediment administratiu.

Disposició final tercera. *Desplegament normatiu.*

1. El Govern, a proposta del ministre de l'Interior, ha de dictar les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquesta Llei, i concretament per determinar:

- a) Els requisits i les característiques que han de reunir les empreses i entitats objecte de regulació.
- b) Les condicions que s'han de complir en la realització d'activitats de seguretat privada i en la prestació de serveis d'aquesta naturalesa.
- c) Les característiques que han de reunir les mesures de seguretat privada i els mitjans tècnics i materials utilitzats en les activitats i serveis de seguretat privada.
- d) Les funcions, els deures, les responsabilitats i la qualificació del personal de seguretat privada i del personal acreditat.
- e) El règim d'habilitació i acreditació del personal esmentat.
- f) Els òrgans del Ministeri de l'Interior competents, en cada cas, per a l'exercici de les diferents funcions.

2. Es faculta, així mateix, el Govern per actualitzar la quantia de les multes, d'acord amb les variacions de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de dos mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 4 d'abril de 2014.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY